

På tisdagen överlämnades betydande delar av den Thorinska fotoutrustningen till Åtvidabergs kommun mot en symbolisk summa pengar. I materialet ingick de här båda ateljékamerorna från sekelskiftet kring vilka kanslichef Assar Holmqvist, Sture Thorin och kommunalrådet Göte Edlund samlats. Den högra kameran var i bruk till slutet av 60-talet

Ett Thorinskt fotomuseum hägrar nu för Åtvidaberg

— Det är inte utan en viss förhoppning vi ser framtiden an. Det är mycket tillfredsställande och tack-samt att vi nu kommit så här långt med den senaste, inte sista, fasen i strävanden att inrätta ett Thorinskt fotomuseum.

Det sade Sture Thorin när han på sin och syster Tyras vägnar på tisdagen mot en symbolisk summa av 2 000 kr överlämnade en hel del fotoutrustning till Åtvidabergs kommun.

Med vid överlämnandet var kommunalrådet Göte Edlund och kanslichef Assar Holmqvist. Göte Edlund betonade att den utrustning kommunen nu övertog var kronan på verket sedan man tidigare förvärvat en stor del av den

Thorinska fotosamlingen. Målet är att någonstans, kanske på Verksgatan, kunna inreda det Thorinska fotomuseet.

— Vi ska göra allt för att nå det målet, sade Göte Edlund. Även om vi inte kan klara ut det redan i år.

Johan E Thorin var folkskolläraren som under åren 1890—1930 utförde en fotografisk gärning av stort format. Varhelst något hände, framför allt i Åtvidaberg, var han där med sina otympliga kameror och sköra glasplåtar och dokumenterade. Få orter lär ha en så fotografisk dokumentation från den här epoken som Åtvidaberg.

Mot slutet av 50-talet tog Lions club i Åtvid initiativet till att för allmänheten bevara det omfattande bildmaterialet. Numera är

detta och andra delar av samlingen, ungefär 10 000 glasplåtar, i kommunens ägo. Ungefär hälften har duplicerats och finns också på mikrofilm. Genom kulturnämndens försorg pågår registrering av fotografierna.

När detta så småningom är klart kan måhända utställnings-verksamheten komma igång. Hittills har bara brottstycken visats för allmänheten.

Bland de inventarier som nu övergått i kommunens ägo återfinns två ateljékameror från sekelskiftet. Den ena användes av dottern Ingeborg Thorin så sent som i slutet av 60-talet. Vidare ingår värmepress, mörkrumslykta, namnpress, kopieringsapparat, stativ, beskrävningsapparat, torkställ och mycket annat.

CHRISTER BERG

Ny pastor i Missionskyrkan

I Missionskyrkan hölls på söndagen välkomstgudstjänst för församlingens nye pastor Bo Henriksson. Denne har tidigare varit verksam i Östergötland som ungdomskonsulent och kommer närmast från Hölje i Värmland där han tjänstgjort som pastor i fyra år.

Installationsakten leddes av distriktsevangelist Herbert Nilsson. Bo Henriksson höll predikan och hans hustru ledde lovsånger till eget gitarrackompanjemang.

Församlingens sångare sjöng under ledning av Sven-Ulrik Meinelcke. Välkomstord framfördes av representanter från de övriga församlingarna i Åtvidaberg.

Pingstförsamlingarna i Åtvidaberg, Valdemarsvik, Ringarum och Överum hade under veckosluttet sitt sedvanliga sångarting, den här gången i Överum. Sammanlagt deltog ca 100 sångare som under ledning av Sivert Gårdestig från Nyköping övade in ett tiotal nya sånger. På söndagskvällen medverkade man också i den gudstjänst som leddes av pastor Nils-Göran Andersson från Åtvidaberg.

Åtvidaberg

Dödsdömd bruksort som fick nytt liv

Åtvidaberg har sedan urminnes tider varit en typisk bruksort. En ort som dominerats av en enda stor arbetsgivare. Förr var det baroniet Adelswärd och därefter Facit. När så för snart tio år sedan Facitkrisen var ett faktum var det många som för-

klarade Åtvidaberg som dödsdömt. Tiden därefter har förvisso inte varit problemfri. Långt därifrån.

Men sedan mitten av 70-talet händer det saker i Åtvid. Man har fått en väl fungerande näringslivspolitisk organisation

med den klart uttalade målsättningen att få så differentierat näringsliv som möjligt. Följden har blivit att en rad nya företag sett dagens ljus, att befintliga företag kunnat utvecklas.

— SE SIDAN SJUTTON —

Bakom Göte Edlund skymtar Fågelsångens industriområde som vuxit ordentligt under 70-talet

Ovanlig dådkraft i Åtvid

Lyckad näringslivspolitik resultat av bra samverkan

— Det är inte jag som tar riskerna. Det är inte jag som satsar mitt hus och min privata ekonomi på att försöka starta ett eget företag. Jag sitter i en trygg tjänstemannaställning, ger råd och förmedlar kontakter. Allt skrivande om etablering av företag i Åtvidaberg har varit alltför personifierat.

— Det är inte jag som ska ha ära och uppmärksamhet. Det borde naturligtvis tillkomma alla de tuffa människor som riskerar sin ekonomi och sitt jobb och sina arbetskamrater för något oväntat. Det är dom människorna som är fantastiska.

Det säger Jan Nordenström, som sedan två år är näringslivsintendent i Åtvidaberg. Det är ingen hemlighet att man i Åtvid de senaste åren varit nog så lyckosam med sin näringslivspolitik. Men Jan Nordenström poängterar ofta att detta ingalunda är en mans verk.

□ Flera faktorer

— Det är flera faktorer som samverkat till att det gått så pass hyggligt, säger han. Åtvidaberg har en industritradition av ovanligt gediget slag. Det finns en väl uppbyggd organisation för lokaliseringsfrågor. Den fungerar snabbt och effektivt. Dessutom, och det är viktigt, i Åtvid finns en dådkraft utöver det vanliga.

Jan Nordenström, 41 år och bördig från Ulricehamn, kom till Åtvidaberg 1974 som anställd på Facit. Liksom för många andra tjänstemän i karriären hade det också för honom blivit att så småningom flytta till Stockholm. Men storstaden lockade inte och som han själv varit småföretagare sökte han jobbet som näringslivsintendent.

□ Ingen debatt

Den här gången tillsattes tjänsten under betydligt mindre uppmärksamhet än vad som var fallet för hans företrädare. Den debatten och uppståndelsen har inte satt käppar i hjulet för mitt arbete, säger Jan Nordenström. Dessutom, säger han, får man inte glömma att under min företrädarens tid lokaliseras till Åtvid två företag som nu sysselsätter ca 45 personer.

Näringslivspolitiskt jobbar man i dag i Åtvidaberg på flera plan. Politikerna försummar knappast ett enda tillfälle att peka på nödvändigheten av en ökad satsning på södra länsdelen i allmänhet och Åtvidaberg i synnerhet. Det gör man i yttranden över länsplaner, i debatter med regionala myndigheter osv.

□ Industribyggen

1972 bildades det kommunala bolaget Åtvidabergs Industribyggen med uppgift att se till att det finns lokaler för nya och befintliga företag. Bolaget har själv uppfört fyra industrihus, hyr själv tre lokaler som man i sin tur hyr ut och har medverkat i flera om-

byggnadsprojekt. Ingen lokal är tom.

God hjälp har man också av politikerna som ser till att det finns en god markberedskap i Åtvidaberg. Vi har ett industriområde som få andra kommuner, påpekar Jan Nordenström.

□ Inrättad tjänst

Sedan 1976 finns det i Åtvidaberg en speciell tjänsteman för lokaliseringsfrågor. Först hade man en arvoderad konsult. Nu är det en vederbörigen inrättad tjänst som näringslivsintendent. Denne är anställd av kommunen men kan jobba under Industribyggen med allt vad det innebär av frihet och sekretess.

□ Filosofin

— Kommunens filosofi är att gradvis förändra Åtvidaberg från bruksort till småföretagarort, säger Jan Nordenström. Man vill komma ifrån nackdelarna med beroendet av ett enda stort företag.

Den tiden är längesedan förbi när man trodde på möjligheten att få stora företag med flera hundra anställda att flytta till Åtvid.

— Nu jobbar vi med uppkavlade skjortärmar, försäkrar Jan Nordenström. Människor med bärande idéer ska ha hjälp att komma igång. Befintliga företag behöver hjälp med utveckling och nya produkter.

I den åtvidabergska filosofin ingår också målsättningen att försöka pussla ihop uppfinnare, produktutvecklare, tillverkare och försäljningsbolag med varandra. Inte utan viss framgång.

□ Kontaktnät

Man har i Åtvid byggt upp ett formligt kontaktnät med linjer till utvecklingsfonden, banker, företagare, uppfinnare, säljbolag och styrelsen för teknisk utveckling.

Ett näringslivspolitiskt program har tagits fram och håller som bäst på att studeras av de politiska partierna. Av konkurrensskäl är delar av det sekretessbelagt. Programmet ska innehålla en kvantifierad målsättning (den ligger över länsstyrelsens prognoser). Vidare anges olika handlingsalternativ inför olika situationer, t ex vid konjunktursvängningar.

□ Problemkunskap

Mitt i alltihopa sitter Jan Nordenström. Med honom har Åtvid till skillnad från många andra kommuner en tjänstman med grundlig kunskap om de problem som möter en småföretagare.

Stor del av hans arbetstid går åt till att hjälpa människor att göra ekonomiska kalkyler, bedöma risker, förmedla kontakter med finansinstitut osv.

— Det är ett spännande jobb, säger Jan Nordenström. Roligast är politikernas ambition och att så pass många småföretag kommit igång. Jag är helt säker på att åtminstone några kommer att växa. Trist är det förstås varje gång man måste avråda, särskilt unga människor, från att starta egen verksamhet.

Dessa två män har stor del i ansvaret för utformningen och genomförandet av näringslivspolitikerna i Åtvidaberg. De är kanslichef Assar Holmqvist, tillika VD i det kommunala bolaget Åtvidabergs industribyggen, och näringslivsintendent Jan Nordenström

1980 kan bli ett rekordår

I korthet några uppgifter om den näringslivspolitiska aktiviteten i Åtvidaberg:

★ De nya tillverkningsföretag som startat i Åtvidaberg sedan 1974 sysselsätter i dag över 170 personer.

★ I de lokaler som Åtvidabergs industribyggen upplåtit för industriändamål jobbar nu över 120 personer.

★ 1976 startade ElektroTermo och Polyamp verksamhet i Åtvid. Där sysselsätts nu närmare 50 personer.

★ 1979 var det hittills lyckosammaste året på etableringssidan i Åtvid. Då startade 21 nya företag med sammanlagt ett 30-tal anställda på heltid.

★ Åtvidabergs industribyggen har samtliga ägda, förhyrda och ombyggda lokaler uthyrda.

★ I privat regi byggs just nu ett industrihus. Kommunala Industribyggen står klara att sätta igång nästa bygge så snart behov föreligger.

★ Hittills har man i Åtvid lyckats lösa finansieringsfrågorna för samtliga nya småföretagare.

★ Om trenden håller i sig blir 1980 ett rekordår vad gäller nyetableringar.

★ Åtvidaberg har i dag en större procentuell andel småföretagare än många andra kommuner. Exemplet makt.

Reportage:
CHRISTER BERG

— Under senare år har vi gjort flera lyckade etableringar i Åtvidaberg. Beredskapen är god. Vi är på väg att lyckas med vår näringslivspolitik, säger kommunalrådet Göte Edlund. I bakgrunden Fågelsångens industriområde där under 70-talet ett 20-tal olika företag flyttat in

Kommunalrådet Göte Edlund:

— Vi är på väg att lyckas!

— Så här långt tycker jag inte vi behöver skämmas för vår näringspolitik i Åtvidaberg. Tvärtom. Vi har gjort flera lyckade etableringar och beredskapen är god på alla fronter. Det är mer än vad man kan säga i många kommuner. Och det kan vara nyttigt att känna till för alla som för snart tio år sedan förklarade Åtvidaberg som dödsdömt.

Det säger kommunalrådet Göte Edlund. Han är styrelseordförande i Åtvidabergs industribyggen och den politiker som bär det tyngsta ansvaret för kommunens näringslivspolitik.

— Vi strävar efter att få så differentierad sysselsättning som möjligt i Åtvidaberg. Därmed blir vi inte så sårbara för konjunkturförändringar. Vi är på väg att lyckas, anser Göte Edlund.

Han är inte speciellt intresserad av det stora klippet, en lokalisering av flera hundra jobb i ett företag till Åtvid. Det skulle bli en inebäara stora påfrestningar på den kommunala servicen. Det bästa är en successiv utveckling.

— Närmast gäller det att fortsätta samordningsidén, att få företagen att hjälpa varandra. Inte bara lokalt utan också regionalt. Vidare gäller det kontakten med Samhällsföretag som enligt planerna senast 1985 etablerar sig i

Åtvid med 30—40 jobb, fortsätter Göte Edlund.

Kommunalrådet pekar också på vikten att noga följa olika branscher. Därför applåderar han den nyss påbörjade utredningen om trävaruindustrin i södra länsdelen. Skogsindustrin kan mycket väl bli nästa krisbransch, befarar Göte Edlund som även ser fram mot en utredning av tillverkningsindustrin i regionen.

— Det finns otroligt mycket duktigt yrkesfolk i kommunen. Därför kan jag utan vidare uppmana fler människor att försöka satsa på eget. Vi ställer upp med bra beredskap, ett fint kontaktnät och gratis konsult hjälp, slutar Göte Edlund.

Nyblivna företagare i Åtvid:

Starta eget inget märkvärdigt Konstigt inte fler försöker

— Jag vet inte vad det är som är så fantastiskt med oss. Själv är jag egentligen förvånad över att inte fler startar eget. För det är nog många som vill. Och kan.

Det säger Roland Gustafsson, en av de fyra delägarna i det i april nystartade företaget Åtvids mekaniska. Hittills är det Roland och den äldste i kvartetten, Bertil Mårbring, som lämnat sina gamla jobb på Åsa och nu arbetar på heltid i den egna firman.

□ Tagit chansen

— Ja, man har i alla fall tagit chansen, tillägger Bertil, och är åtminstone en erfarenhet rikare.

Ingen ångrar i dag att de tog det stora steget. Från första stund har de haft fullt upp att göra så det där med marknadsföring har man inte haft mycket tid till. Tiden räcker knappt till familj och vänner.

— Det har varit en väldigt jobbig tid, säger Roland Gustafsson. Jobbig, men rolig. Vi har fått en massa positiva erfarenheter. Förutom känslan att ha gjort rätt och att vi jobbar åt oss själva, också stödet från kommunen och många andra. För att inte tala om att vi

— Egen företagare är man, jo visst. Men i overall. Man måste jobba hänsynslöst, säger Bertil Mårbring, en av de fyra i nystartade Åtvids mekaniska

fyra från att ha varit arbetskamrater nu också är kamrater.

□ Pirrade litet

— Vi diskuterade den här saken länge innan vi beslöt oss för att försöka, påpekar Bertil Mårbring. Sedan vi knackat på hos kommunens näringslivsintendent

Jan Nordenström gick det hela med sådan fart att man knappt hunnit bli nervös för vad man gett sig in på. Fast visst pirrade det litet i magen när Janne sa: Kör!

Både Bertil och Roland är överens om värdet av tillgången till en person av Jan Nordenströms kaliber.

□ Knölig byråkrati

— Det är väldigt invecklat för en icke skolad att ta sig igenom hela den knöliga pappersexercisen, säger Roland Gustafsson. Utan hjälp kanske vi aldrig kommit igång, tillägger han och får fullt stöd av Bertil Mårbring. Det gäller inte bara byråkratin med kalkyler, låneansökningar osv, utan också hjälpen med en snygg och rymlig lokal. För att inte tala om vad det betydde att ha någon

utomstående, som gav oss råg i ryggen och trodde på vår idé.

Steget över från verkstadsanställd till egen företagare har varken inneburit högre lön eller att man kan sitta i vit skjorta bakom ett skrivbord hela dagarna. Det är överallt på. Man får jobba hänsynslöst, säger Bertil Mårbring.

— Men det är det värt, menar Roland Gustafsson. Vi råder oss själva, vet hela tiden vad som händer med firman och har känslan att vi kan klara av den här grejen.

□ Egen produkt

Den främsta målsättningen för de nya företagen är inte att utvidga verksamheten utan att se till att alla fyra får sin försörjning i firman. Så skulle det förstås vara fint att kunna börja producera en egen produkt.

— Jag är mest förvånad över att inte fler startar eget, säger nyblivne egne företagaren Roland Gustafsson.

1/10

En tjänst som arbetsbiträde för lärare vid Falerums skola vill skolstyrelsen inrätta. Man får statsbidrag med 10 000 kr per halvår för tjänsten och har för avsikt att tillsätta tjänsten för en tid som motsvarar statsbidraget. Kommunstyrelsen har tillstyrkt. Likaså tillstyrktes skolstyrelsens begäran att i om vårterminen 1981 få inrätta en halvtidstjänst som fritidsledare.

Åtvidabergs FF hade begärt att för en symbolisk summa köpa, alternativt med tomträtt få disponera, mark vid Kopparvallen för uppförande av en barack. Kommunstyrelsen kan tänka sig att upplåta mark mot hyresrätt och har uppdragit åt byggnadsnämnden att ta fram förslag till placering av byggnaden. ÅFF har för avsikt att förvärva den affärsbarack som nu står på Stortorget och själva flytta den till Kopparvallen.

Till ny byggnadsinspektör efter Sven Sjö, som i slutet av oktober flyttar till Nyköping, har kommunstyrelsen beslutat utse Allan Kullman, Linköping. Tjänsten hade lockat elva sökande.

Politikerna i Åtvidaberg bör få höjda sammanträdesersättningar. Det anser nu också kommunstyrelsen sedan man diskuterat arvodeskommitténs förslag. Enligt förslaget ska politikerna få 100 kr för första timmen och där efter 26 kr per påbörjad halvtimme. För närvarande gäller 90, resp 23 kr. Höjningen är beräknad enligt förändringar i konsumentprisindex. Vidare föreslås att kommunalrådets årsarvode höjs från K42 till K43. Därmed följs principen att denne ska erhålla motsvarande löneförändringar som drätsel-, fastighets- och gatucheferna. I arvodeskommittén reserverade sig moderaten Tor Nyberg mot beslutet. Han föreslog oförändrat sammanträdesarvode för att politikerna därigenom skulle vara goda föredömen i den kommunala förvaltningens besparingssträvanden. I kommunstyrelsen reserverade sig moderaten Johan Adelswärd.

För de kommande servicebestånderna i Falerum har kommunstyrelsen tillstyrkt 400 000 kr i projekteringsanslag. Man har vidare beslutat föreslå att stiftelsen Åtvidabergshem får i uppdrag att utföra projekteringen.

Åtvidabergs hantverksförening och hantverkarkvinnorna har haft en sammankomst då man gjorde ett studiebesök på Åtvidabergs bok och tryck.

Trivselklubben Vi reser har gjort en långfärd över Motala, Hjo, Jönköping, Huskvarna och Gränna. I Hjo besöktes en glashytta och i Huskvarna berget Utvikten. Ett 80-tal resenärer deltog i utfärden, som leddes av Bertil Svensson, man bjöds också på musikunderhållning med flöjt och gitarr.

Milsimmet drog 220 långbadare femte veckan. Vinnarna blev Ingrid Rosander, Birgit Nilsson, Margit Andersson, Henny Billevik, Sonja Hyllman, Sven Pettersson, Ing-Britt Åberg och Maj Adahl.

Forsaströms-Dunketorps vägsamfällighet har av kommunstyrelsen beviljats kommunalt bidrag med 5 715 kr för att göra i ordning vägen mellan Forsaström och Dunkabo. Sammanlagt beräknas projektet kosta 57 000 kr. Statsbidrag har beviljats med 40 000 kr. Åsebo vägsamfällighet beviljades bidrag med 2 130 kr för förbättring av vägen mellan Forsaström och Lilla Åsebo. Hela arbetet beräknas kosta 21 000 kr och statsbidrag har beviljats med 15 000 kr.

LO-sektionen i Åtvid:

— Ett uppenbart svek!

— För tredje gången i rad har nu den borgerliga regeringen saboterat en avtalsuppgörelse. Höjningen av moms och andra skatter sopade i ett svep bort det reallöneskydd som årets avtal skulle ge. Denna politik är ett uppenbart svek.

Det skriver LO-sektionen i Åtvidaberg under på i det upprop för en rättvisare fördelningspolitik, som LO kommer att tillställa regeringen. I skrivelsen anges att regeringens insatser i samband med avtalsförhandlingarna var en bluff. Man var bara ute efter arbetsfred och har tagit tillbaka gjorda löften. En sådan politik omöjliggör vettiga avtalsförhandlingar.

Man skriver också att regeringens politik förvärrar krisen i den svenska ekonomin och påskyndar lågkonjunkturen. Fackföreningsrörelsen kommer att mana till strid mot en politik, som sätter sysselsättningen i andra hand. Riktlinjerna i höstens sparplan innebär början till social nedrustning.

Fackföreningsrörelsen kan acceptera återhållsamhet, fortsätter man. Men bara om man först satsar allt på en offensiv politik och bara om nödvändiga åtgärningar genomförs vid rätt tidpunkt och drabbar rätt människor.

Regeringen kan aldrig räkna med återhållsamhet från oss om man fortsätter att kräva försämringar för de redan sämst ställda men låter bli att rikta samma krav mot de rika och starka, slutar uppöppet.

LO-sektionen i Åtvid:

För många farliga gruvhål Åtgärder fordras omgående

Det finns för många otillräckligt skyddade gruvhål i Åtvidaberg. Det anser LO-sektionen i Åtvid, som nu i skrivelser till kommunstyrelsen och baron Johan Adelswärd begär omedelbara åtgärder.

Som ett minne från de gångna seklernas gruvdrift har kommunen begåvats med många mer eller mindre djupa gruvhål, skriver man. Många av dessa har i dag inget eller bristfälligt stängsel, vilket innebär ett inte obetydligt riskmoment. Särskilt i Bersbo och utmed vandringsleden förbi Mormorsgruvan är faran för en olycka särskilt stor.

Risken att falla ner i ett gruvhål är stor, inte bara för människor, utan också för djur, framhåller LO-sektionen. Antalet älgar som årligen omkommer i gruvhål anses vara betydande.

LO-sektionen erinrar om att gruvlagen anger stängselskyldighet, men att bestämmelserna endast gäller vid pågående drift, vilket alltså inte är fallet i Åtvidaberg. Vidare säger man att det i dag inte är möjligt att kräva av markägaren att han löser stängselfrågan. Vi kan endast vädja om hans benägna medverkan.

Nu anhåller LO-sektionen hos kommunstyrelsen att politikerna tar del av den inventering över gruvhål som länsstyrelsen har gjort, en inventering som bör kompletteras. Vidare anser man att kommunstyrelsen på något sätt bör medverka till att olycksfallsriskerna vid gruvhålen snarast elimineras.

LO-sektionen har också tillskrivit baron Johan Adelswärd i ärendet. I den skrivelsen säger man:

— Det är vår förhoppning att ni i egenskap av markägare vill medverka till avlägsnandet av

dess spår efter förfädrens markexploatering. Främst kan detta ske genom granskning av förekommande gamla kartor över gruvområdena samt genom mera direkta insatser av arbetskraft och materiel.

CHRISTER BERG

Byggnadslovstaxan höjs i Åtvidaberg vid årsskiftet. Kommunstyrelsen har tillstyrkt höjningen, som baseras på förändringar av personalkostnaderna. Grundbeloppet höjs från 320 kr till 364 kr. För en normal villa betyder det ett påslag med 330 kr till 2 730 kr.

Kommunstyrelsen har beslutat sälja följande tomter i Grebo till ett styckpris av 52 000 kr, exklusive anslutningsavgift: Mårsäng 1:110 till Gunnar Wennering och Kerstin Forsén, Mårsäng 1:122 till Christer och Margareta Bohrn och Mårsäng 1:121 till Nils-Ove och Susanne Carlsson.

Åtvidabergs orkesterförening lever vidare. Tongångarna har blivit betydligt mera positiva sedan man lyckats lösa ledarproblemet genom Otto Freudentahl (stående längst till vänster). Närmast gäller det att rekrytera fler spelande medlemmar

I dag är tongångarna helt annorlunda bland medlemmarna i Åtvidabergs orkesterförening än vad som var fallet för bara två—tre veckor sedan. Då var situationen mycket besvärlig. Orkestern var utan ledare och kvar fanns bara ett tiotal instrumentalister. Men bland dem var några inte alls beredda att smälla ihop notställen.

Man har också fått lön för mödan. En helt ny positiv anda präglade medlemmarna när de på tisdagskvällen samlades till höstens första möte och repetition. Stor del i den förändringen har förstås Otto Freudentahl. Det är mannen som åtagit sig att leda orkesterföreningen en tid framöver.

— En vän till mig hade läst i tidningen om föreningens problem. Jag tog kontakt med Lena Källström och vi kom överens om att vi skulle titta närmare på varandra, säger Otto Freudentahl.

Den titten ägde rum på tisdagskvällen och det tog inte många minuter förrän saken var klar. Tills vidare gäller samarbetet under hösten. Naturligtvis siktar

Åtvidaberg

Orkesterföreningen har fått ny ledare

man på åtminstone någon egen konsert.

Dessutom hade man kvällen till ära fått en ny medlem. En ung fiolspelare från kommunala musikskolan. Carina Rydberg, lärare på musikskolan vågade nästan lova att fler elever skulle börja i orkesterföreningen.

Spred entusiasm

Otto Freudentahl, som just nu också leder Vreta kammarorkester, spred entusiasm omkring sig. Det viktiga är att vi trivs tillsammans och tycker det är roligt att spela i orkester. Man måste inte nödvändigtvis låta som en symfoniorkester, sade han.

Men vi skulle behöva vara fler i orkestern, sade Otto Freudentahl och fick instämmanden från de övriga i orkestern. Alla instrumentalister, nybörjare och män-

niskor som hållit upp med spelet några år, är välkomna. Det gäller förstås både stråkar och blåsare.

Minns 60-talet

Bror Andersson och Aron Andersson som varit med praktiskt taget sedan starten för drygt 50 år sedan, myste den här kvällen.

— Det är klart att man minns t ex tiden på 60-talet, säger Aron Andersson. När vi hade två stora konserter varje år och orkestern hade både pukor, fagotter och en lång rad andra instrument. När vi med Gunnar Nygren som ledare spelade Schuberts ofullbordade. Men nu tycks det åter vara liv i orkesterföreningen.

CHRISTER BERG

LO-sektionen höll möte i Åtvid

LO-sektionens representant-
skap i Åtvidaberg har varit sam-
lade till möte i Folkets hus. För-
handlingarna med närmare 50 le-
damöter leddes av ordförande
Bernt Liljegren.

Man beslutade om en höjning av
medlemsavgiften med fem kr till
17 då nästa års budget blir betyd-
ligt högre än årets. ABF:s lokale
kommittéordförande Bill Hall-
berg presenterade höstens studie-
material. Vidare rapporterade
Karin Hermansson, Per Kulland-
er och Jörgen Jakobsson från
olika kurser. Torsten Bohlin infor-
merade om en del datafrågor, bl a
om hur datan i en del arbetsmo-
ment ersatt människor.

Slutligen avtackades Egon
Axelsson för det goda arbete han
lagt ner på LO-sektionen i Åtvida-
berg.

Hastighetsmätarbilen i Åtvid

Ungefär 50 mil hann Per-Olov Gustavsson köra med hastighetsmätarbilen i Åtvidaberg på tisdagen.
Fordonet med den stora "klockan" väckte uppmärksamhet var det kom

Det var många trafikanter på vägarna i och runt Åtvidaberg som på tisdagen fick en påminnelse om vilken hastighet de egentligen åkte i. Att det kanske gick väl fort. Detta sedan de kommit ifatt en av de tre hastighetsmätarbilar som just nu rullar i Sverige. På tisdagen var den i Åtvidaberg.

På taket på bilen har man monterat en stor hastighetsmätare där farten tydligt anges. Det är MHF som svarar för arrangementet och avsikten är just att påminna bilisterna om rådande hastighetsbegränsningar.

I Åtvidaberg kördes mätarbilen av Per-Olov Gustavsson från Hällestads MHF. Bortemot 50 mil räknade han att hinna med innan bilen skulle överlämnas till Söderköping. Det är faktiskt väldigt

många som passat på att kontrollera sina egna hastighetsmätare, säger han.

Förutom på gatorna inne i Åtvidaberg avpatrullerade Per-Olov Gustavsson också vägen till Linköping och till Falerum. Överallt väckte fordonet uppmärksamhet. Även om inte alla hann att se vad "klockan" var slagen.

CHRISTER BERG

Klorofyllromantiker m m

Funderingar och frågor i anledning av Correspondentens referat den 23 september av skogsexkursion på Talltorpsmon utanför Åtvidaberg. Deltagare vid denna var professor Kardell, baron Johan Adelswärd, jägmästare Bruno Mellström, länsjägmästare Carl-Olof Bosson, byrådirektör Sverker Kärrsgård samt representanter för Åtvidabergs kommun, Åtvids naturförening och ÅTA.

Vad har då denna samlade klokskap att meddela?

KLOROFYLLROMANTIKER

Mellström: "Det är beklagligt att klorofyllromantikerna inte

kan acceptera att skogen måste odlas". Detta står på tre ställen i referatet.

Till detta är att säga följande: Att komma med nedsättande epitet på motståndarna är ett enkelt trick om man inte kan eller vill säga något i sakfrågan. (Skall jag kalla herr Mellström för besprutningsromantiker eller kalhyggesfanatiker?) Alla accepterar vi skogsvård. Det finns ingen, som vill göra nationalpark av Sveriges skogar. Allt sedan vi fick våra skogsvårdslagar vid sekelskiftet och även tidigare har det bedrivits skogsvård i Sverige. Frågan är hur det skall ske. Det finns ingen anledning att blunda för att det är en svår fråga och att inga enkla lösningar finns. Här finns ingen enighet bland experterna. Hur mycket gifter skall vi använda? Konsekvenser på lång och kort sikt av skogsgödsling? Hur stora skall föryngringsytorna vara? Hur stora och av vilken typ skall framtidens skogsmaskiner vara? Vilka träslag skall prioriteras i skogsvården? Se där några frågor att diskutera eller i varje fall uttala sig om.

ALLEMANSRÄTTEN

Vidare i referatet. Johan Adelswärd: "Skogen är inte till bara för folks rekreation. Det är också en arbetsplats. Det är intressant att leka med tanken att allemansrätten skulle gälla också på andra arbetsplatser, t ex inne på Facit."

Riktigt vad baronen vill säga med detta framgår inte av referatet, men är inte liknelsen väl långsökt. Vi vet, att det bara är en mindre del av skogen, kanske någon procent eller tiondels procent, som vid ett visst givet tillfälle är arbetsplats. Räknar man så hör det till undantagen att skogen är arbetsplats. Naturligtvis skall den del av skogen, som är arbetsplats på alla sätt respekteras av dem som utnyttjar allemansrätten.

VEM BETALAR?

På Talltorpsmon har man bedrivit något man kallar rekreationsanpassat skogsbruk. Det har tydligen kostat mycket pengar. Markägaren sägs ha gjort en förlust på 233 000 kr. Rent principiellt är det riktigt som hävdades att om kommunen förmår markägaren att vidta vissa åtgärder, som han enligt lag inte är skyldig att fullgöra, bör kommunen eller den allmänhet som utnyttjar området stå för kostnaderna.

Men frågor inställer sig. Vad är rekreationsanpassat skogsbruk? Behövs siktröjningar och alla de andra åtgärder som vidtagits på Talltorpsmon? Räcker det kanske om man avverkar skogen etappvis i stället för att göra ett stort kalhygge? Det är ingen park vi vill ha. En del röjning av ris och kvistar kanske kan ske med hjälp av frivilliga krafter (föreningar

Skogsexkursion på Talltorpsmon

och enskilda). Att markägaren skall få flera hundra tusen för att han inte får göra som han vill, tror jag inte är någon framkomlig väg, inte heller detta som nämndes, att allmänheten skall betala någon krona för varje besök i skogen.

Måste det kosta så mycket pengar att ta hänsyn till rekreationsbehov och allemansrätt? Kan inte genom tillmötesgående från både markägare och allmänhet frågan om rekreation, allemansrätt och skogsbruk få en bättre lösning än den man valt på Talltorpsmon?

GUNNAR INSULANDER

3/10

ÅTVIDABERG

Livsmedelslokaler i Åtvid ska kollas

Hälsovårdsnämnderna har skyldighet att regelbundet kontrollera olika livsmedelslokaler i kommunen. I Åtvidaberg har den här verksamheten legat praktiskt taget nere i två år. Dvs under den tid som tjänsten som hälsovårdsinspektör i Åtvidaberg varit obesatt.

Lagom till sommaren tillträdde Bernt Persson tjänsten och han har nu dragit upp riktlinjerna för en systematisk genomgång av de ca 60 lokaler det är fråga om. Inte bara lokalerna ska kontrolleras. Dessutom ska prover tas.

Arbetet kommer i gång inom kort och beräknas vara klart någon gång i början på nästa år. Därefter kommer intervallerna mellan inspektörens besök att bli betydligt kortare än som varit fallet de senaste åren.

Lions president Fredrik Lagerman visar modellen till den nya malmplakett, som delas ut i samband med överlämnandet av det nya idrottsstipendiet

Lions i Åtvid instiftar idrottsstipendium

Lions club i Åtvidaberg delar varje år ut ett kulturstipendium till människor i kommunen som gjort betydande insatser på det kulturella området. Från och med i år kommer man också att dela ut ett idrottsstipendium.

Stipendiesumman som är på 2 000 kr kommer att kombineras med ett konstverk. I det här fallet blir det en plakett i malm gjuten i Bersbo och efter en modell av skulptören Sven Lundqvist. Denne var under skollåren bosatt i Åtvidaberg.

— Vansinnigt sätta lag om anställningsskydd ur spel

— Beslutet utesluter utbildad yngre arbetskraft från tjänster. Jag känner stor tveksamhet inför handläggningen och redovisningen av en så pass viktig fråga som att sätta lagen om anställningsskydd ur spel. Frågan om vem som är ersättningskyldig vid eventuellt överklagande med skadestånd är inte utredd.

Det skriver folkpartisten Olof Lagerlöf i Åtvidaberg i sin reservation både i sociala centralnämndens planeringsutskott och i personalnämndens beträffande ett beslut om tolkning av företrädesregler till kommunala tjänster.

I slutet av augusti hade företrädare för kommunalarbetsförbundets (SKAF) sektion i Åtvidaberg och kommunen överläggningar om hur personer skall turordnas beträffande företrädesrätt till lediga tjänster inom det egna arbetsområdet. Parterna redovisade olika åsikter om hur lagen skulle tolkas.

■ Turlista

SKAF menade att personer som intjänat företrädesrätt, dvs i princip arbetat sammanlagt tolv månader under den senaste tvåårsperioden, skall turordnas efter var och ens första anställningsdatum i kommunen.

Vidare begärde SKAF att i listan över vikarier skall personer turordnas efter första anställningsdatum. Dvs anställningsdag är kvalificerande. Inte antal arbetstimmar.

Parterna kom överens om att tillämpa systemet på prov från 1 september i år till 31 december 1981 och enbart beträffande biträ-

destjänsterna på Ålderdomshemmet Östergården i Åtvid.

Sociala centralnämndens planeringsutskott godkände överenskommen efter votering med siffrorna 3—2. Mot beslutet reserverade sig Olof Lagerlöf och Thyra Andersson (c).

Också i personalnämnden reserverade sig Olof Lagerlöf. Här fick han dock inte med sig tjänstgörande centerpartist men väl moderaternas ledamot Berit Marcus.

■ Vansinnigt

— Beslutet är vansinnigt, säger Bengt Persson, folkpartiets starke man i Åtvidaberg. Sättet att genomföra beslutet på är lagstridigt och innebär dessutom att arbetslösa ungdomar uteslutas från möjligheten att få jobb på Östergården. Lagen om anställningsskydd är satt ur spel.

— Det bästa vore naturligtvis, fortsätter Bengt Persson, om någon som drabbats av de nya reglerna överklagar och får ärendet rättsligt prövat. Utgången skulle vara solklar och kommunen skulle få bakläxa.

■ Rättvisa

— Vi vill ha ett rättvist och moraliskt riktigt system, säger i en kommentar Arne Johansson, som är ordförande i SKAF i Åtvidaberg. Vi har också diskuterat frågan med våra medlemmar och det råder ingen tvekan om var majoriteten står.

Att särskilt ungdomar skulle drabbas av de nya reglerna för turordning bland vikarier vill han inte alls hålla med om. Dessa har samma möjlighet som tidigare.

— I den gamla listan över vikarier fanns sju som tjänat in till företrädesrätt, berättar Arne Johansson. Hälften har redan fått fasta tjänster. De övriga står först i kön. Dessa anlitats i första hand vid uppkomna vikariat. Ingen kan gå förbi dem vid tillsättandet av nya tjänster inom deras arbetsområde. Vi frågar inte lagen.

I fortsättningen får vi klarare normer för vad som krävs av vikarier. Utrymmet för godtycke vid anlitandet av vikarier minskar genom att nämnden och ingen arbetsledare avgör vem som skall anställas. Den som är ut och är in ställt upp på korta vikariat får en rättvisare bedömning, slutar Arne Johansson.

■ Avtalet är bra

Personalsekreterare Lars Lindén på kommunalkontoret anser att man kommit fram till ett bra avtal för alla parter. Ett avtal som inte hindrar ungdomar från att få jobb. Lars Lindén framhåller att de nya reglerna inte kolliderar med lagen om anställningsskydd. I fråga om ex företrädesrätt har man möjlighet att gå vid sidan om lagen genom att sluta ett lokalt avtal.

CHRISTER BERG

ÅTVIDABERG

På söndag är det dags igen för en ny högtidsstund för alla beundrare av Ingemar Ericsson och hans orgelspel. I Åtvids stora kyrka ger han en orgelkonsert med ett omväxlande program. Kvällen inleds med en pampig orgelfantasi av Karg-Ehlert varpå följer en meditativ koral av Bach. Ur Viernes Triptyk har tidigare i Åtvid framförts två satser. Nu blir det dags för den tredje i det silverskimrande verket. Som avslutning spelas ett av de mest krävande orgelverk Bach skrivit, Preludium och fuga i Ess-dur.

Avverkningsplan för 60 år

Härmed några reflexioner med anledning av Gunnar Insulanders inlägg i ÖC den 3 oktober:

Först beklagar jag användandet av ordet "klorofyllromantiker" om detta uppfattas negativt av Insulander och andra. Själv betraktar jag mig som en utpräglad klorofyllromantiker — därav mitt yrkesval, mina fritidsintressen och bl a mitt stora intresse för Talltorpsmon. Jag ser alltså inte en negativ värdering i detta ord men skall naturligtvis sluta använda det om andra tar anstöt.

Insulander får kalla mig vad han vill, det betyder rätt litet för mig — men mycket för honom. Att jag vill använda besprutning i skogen är helt rätt, men några romantiska skäl ligger sannerligen inte bakom detta. Det är det ansvar som lagts på företaget (och mig) att sörja för att närmare 500 människor skall kunna få sitt levebröd av detta skogsbruk, inte kortsiktigt utan minst 60 år framåt. Så långt sträcker sig vår avverkningsplan. Att jag vill avveckla gammal skog genom trakt-hyggesbruk och ta upp föryngringsytor är helt rätt. Men fanatism ligger inte bakom. Ansvaret för att kommande generationer skall ha tillräckligt med skog kräver att gamla bestånd avvecklas och ersätts med nya. Jag vet att Insulander inte förstår detta. Vidare förklaringar är bortkastade. Jag konstaterar endast att skogsvård, det accepterar inte Insulander, vad han än säger själv.

Hur mycket "gifter" vi skall använda är givetvis en intressant fråga. En utredning sysslar nu med användningen av kemiska

preparat i skogsbruket. Ett förbud innebär att avverkningen i vårt land måste minskas med 6—10 miljoner kbm skog. Detta är råvara för fyra stora eller sex medelstora massafabriker. Det kan även ses som råvaran till ca 100 medelstora sågverk. Vad betyder detta ur sysselsättningssynpunkt? Hur många miljoner faller bort i exportintäkter?

Så länge skogsbruket använder mindre kvantiteter av dessa preparat per år än vad hushållen sprider i trädgårdarna tycker jag problemet är obetydligt.

Konsekvenserna av skogsgödsling följs kontinuerligt av forskare på området. Den delen är väl bevakad.

Hur stort skall ett hygge vara? — Det skall vara så stort att ett ekonomiskt utnyttjande av virket möjliggörs vid avverkningen och att — det är det viktigaste — ett ekonomiskt högproducerande bestånd kan anläggas av sådan storlek att den framtida ekonomiska avkastningen blir största möjliga. Och kom ihåg att en måttlig inblandning av löv önskas. Det höjer barrvirkesproduktionen och därmed har jag svarat på frågan om prioritering av trädslag.

Det är naturligtvis mycket mer att skriva om. Vad ett rekreationsanpassat skogsbruk är, ja det kan Insulander läsa om i ÖC:s välskrivna artikel. Läs det bara inte som en viss potentat läser Bibeln.

En uppmaning till sist: Sluta nu att tjafsas om allt som vi gör och vräk inte ständigt fram negativ kritik. — Av kortsiktiga (kortsynta) politiska intressen.

BRUNO MELLSTRÖM

Fortfarande ovisst i Hannäs:

Föräldrar kämpar för att behålla skolan

I två timmar extra diskuterade skolstyrelsen i Ätvidaberg vid sitt oktober-sammanträde Fredriksbergs skola i Hannäs. Den lilla byskolan som är i bedrövligt skick och där ett 30-tal barn går i klasserna 1-2 och 3-4.

Efter ett väldigt engagemang bland ordsbefolkningen beslutade kommunfullmäktige för två år sedan att skolan skulle få vara kvar t o m läsåret 1982/83.

Men, sådes det vidare i fullmäktigebeslutet, om elevantalet då är lägre än sju per årskurs läggs skolan ner. Om elevantalet däremot visar en uppåtående trend, med varaktigt mer än sju elever per årskurs, så behålls skolan.

Det här var ett besked som Han-

näsborna accepterade. Även om en och annan tyckte det var orättvist att inte motsvarande krav på "barnalstring" ställdes på befolkningen i Falerum.

Falerumsskolan

Till bilden hör också att kommunalpolitikerna beslutat bygga en ny skola i Falerum. Den skolan är tänkt att kunna byggas så stor att också Hannäsborna skulle få plats där. Tills vidare skulle dock sociala centralnämnden få disponera dessa två klassrum till sin deltidsskola i Falerum.

Om markförhandlingarna äntligen går i lås skulle den nya skolan i Falerum kunna tas i bruk höstterminen 1982.

Men nu har alltså ledamöterna i skolstyrelsen ändå diskuterat Fredriksbergs skolas framtid.

Inga beslut

— Det finns inga beslut i någon riktning, säger skolstyrelsens ordförande Roland Johansson. Men det har hänt saker som gjort att jag inte sett något annat val än att diskutera den här känsliga frågan med de övriga i skolstyrelsen.

Det som hänt är att vi hamnat i ett mycket kärt ekonomiskt läge som bl a inneburit att vi varit tvungna att pruta bort 3,5 miljoner i vårt budgetförslag för nästa år. Vidare, säger Roland Johansson, kommer vi att drabbas av högre avgifter samtidigt som statsmakterna drastiskt sänkt bidragsdelen för nya skolbyggen.

Dålig ekonomi

Slutligen visar det sig att det är dålig ekonomi att anpassa två klassrum i Falerums nya skola till deltidsskola. Det skulle bli lika dyrt att bygga till ytterligare två klassrum som att göra om förskoleutrymmet till ordinarie klassrum.

— Det är helt enkelt min plikt att ta upp frågan om Fredriksbergs skola med ledamöterna i skolstyrelsen. Vi måste komma till ett snabbt beslut. Men vilket det beslutet blir är svårt att säga. Av diskussionen den här gången att döma är det tveksamt om det

finns en majoritet för att lägga ner skolan, tror Roland Johansson.

Bäst för bygden

Roland Johansson poängterar att det vore bäst för både bygden och barnen om man kunde hålla kvar skolan i Hannäs. Men hur man ska lösa den ekonomiska ekvationen är jag inte man att säga. För Fredriksbergs skola är i så dåligt skick att den är dömd att försvinna. Att bygga två nya skolor i den här kommundelen blir dyrt. För dyrt, slutar han.

— Det är inte utan att man blir litet förvånad när man får höra att skolstyrelsen om igen tar upp frågan om Fredriksbergs skola, säger Gunnel Adolfsson, ordförande i Hannäs Hem och skolförening.

Barn finns

Politikerna har upprepade gånger försäkrat att fullmäktigebeslutet fortfarande gäller. Håller man fast vid löftet om att skolan får vara kvar om elevantalet ökar med mer än sju per årskurs ligger vi bra till. I år har vi ~~ett~~ nybörjare. Och hittills i år har nio barn fötts i Hannäs.

Dessutom, säger Gunnel Adolfsson, ska skolstyrelsen enligt SÖ:s anvisningar i god tid informera föräldrarna om bakgrunden och även ge föräldrarna gott om tid att fundera på saken innan en skola läggs ner. Indragning av statsbidrag får inte heller innebära att detta leder till nedläggning av skolor eller bildandet av större klasser.

Blir inget av

Faktum är, slutar Gunnel Adolfsson, att förutsättningarna för skolan är bättre än på många år. Barnantalet ökar. Befolkningen ökade förra året med fjorton personer i församlingen. Familjer flyttar hit. Flera vill bygga eget. Hur många gånger måste vi göra klart för dem som vill lägga ner skolan att det blir inget av med det?

CHRISTER BERG

Det är uppåt för Åtvidabergs ridklubb konstaterar en belåten ny ordförande Arne Gustavsson. Här tillsammans med nyanställda ridinstruktören Britt-Inger Millberg

Åtvidaberg:

Nybygggaranda i ridklubben Alla ställer upp och jobbar

I åtskilliga år har Åtvidabergs ridklubb haft problem med sin ekonomi. Men nu tycks vi vara på god väg att få rätsida på den saken, säger klubbens nye ordförande Arne Gustavsson. En i hög grad bidragande orsak till det är den stora ideella verksamhet som de egna medlemmarna lägger ner på föreningen.

Över huvud taget präglas ridklubben numera av en positiv anda. Närapå nybygggaranda med rader av aktiviteter.

Av kommunen har man fått 40 000 kr för upprustning av lokalerna i Vrånghult. Det är pengar som man använt för inköp av virke, tapeter, målarfärg, rör, sanitetsporlin osv. Man har inte sparat någon möda att hitta de rätta, billiga inköpsvägarna.

Sedan är det frivilliga krafter som trätt till. Främst föräldrar till alla ungdomar som rider.

■ Toalett

Utomhusmanegen har gjorts större och fått helt nytt staket. I anslutning till stallet har man

gjort iordning toaletter, duschrum, matrum, lektionsrum osv. Tidigare fanns varken tvättmöjligheter eller ordentlig toalett.

När den här delen är klar ska man sätta igång med den behövliga renoveringen av stallet. Sedan tittar man litet smått på ridhuset som är i minsta laget.

■ Tusen timmar

Skulle vi anlitat entreprenör för det jobb som just nu håller på att färdigställas hade vi säkert inte klarat oss under 125 000 kr, säger Arne Gustavsson. Det handlar om över tusen frivilliga arbetstimmar.

Också på andra sätt görs besparingar. Stalljobbet utförs numera under helger helt ideellt. Genom att pressa halm och krossa havre själva sparar man in ytterligare tusenlappar.

Det är faktiskt roligt att jobba i ridklubben med så många engagerade medlemmar, säger Arne Gustavsson.

■ Instruktör

Nu har man också löst ridinstruktörsfrågan. För två veckor sedan började Britt-Inger Millberg från Lidköping sin anställning i Åtvid. Det var ett av skälen

till att jag tog det här jobbet, säger hon, nämligen att här fanns så många som ställde upp för klubben.

I dag räknar ridklubben ca 150 medlemmar varav närmare 120 är med i ridlektioner. Vi har ökat medlemsiffran, säger Arne Gustavsson som räknar med möjligheten att nå 200-strecket.

Just nu har klubben tillgång till tretton hästar varav man äger åtta. Nytt för i år är de fem ponnyhästarna. Små charmiga djur som man hoppas ska locka till sig fler yngre ridintresserade. Meningen är också att klubbens egna ungdomar ska svara för ridutbildningen på ponnyerna.

Ridmaterialet är bra, menar Britt-Inger Millberg. I dag kan vi t o m ta emot fler på ridlektioner.

■ Prova på-dag

I syfte att sälja sig själv och presentera sin verksamhet för intresserade ska ridklubben nu närmast anordna en s k Prova på-dag i Vrånghult. Den äger rum på söndag då klubben bjuder på gratis ridning, visar lokaler och hästar, serverar korv och dricka och en massa annat.

CHRISTER BERG

11/10

ÅTVIDABERG

Ny ungdomspastor i Pingstkyrkan

I början av oktober tillträdde Roland Källsten tjänsten som ungdomspastor i Pingstkyrkan i Åtvidaberg.

Han efterträder Pether Åstrand som för ungefär ett år sedan flyttade till Falköping. Roland Källsten är 24 år och kommer närmast från Vingåker där han verkat i tre år. Han är upp-

vuxen i Överum. Pingstkyrkan i Åtvid har en omfattande ungdomsverksamhet med flera hundra deltagare i bl a körer, söndagsskolor och olika hobbygrupper. Så den nye pastorn kommer sannernligen inte att sakna arbetsuppgifter. Han har också för avsikt att satsa på utökad kontakt med skolorna.

Lokalbehovet för Åtvids församling ska utredas. Kyrkorådet har beslutat att en arbetsgrupp bestående av Gunnar Rudborg, Arne Nilsson, Skoglar Axelsson och Allan Pettersson ska inventera befintliga lokaler, räkna fram behovet och lämna förslag till hur behovet ska lösas.

Programkollision i TV är det på söndagskvällarna, menar kyrkorådet i Åtvids församling. Samtidigt som Sportspegeln går i TV 2 visas Söndagskväll i TV 1. Kyrkorådet har därför beslutat att i en skrivelse till Sveriges radio vädja om att programmen sänds på olika tider så att människor intresserade av såväl religiösa ting som idrott ska slippa hamna i en konfliktsituation.

I Sjung med-gudstjänsten den 23 november kommer Elisabeth Ahlström och Dag Ennerdahl att svara för programmet.

Åtvidabergshem begär 24:65 i hyreshöjning

Stiftelsen Åtvidabergshem begär hyreshöjningar med 24:65 per år och kvadratmeter. Det stod klart på fredagen sedan ledningen för Åtvidabergshem räknat över det ekonomiska underlag som SABO tagit fram. Fortfarande kan dock vissa faktorer påverka storleken på kravet.

Om hyreshöjningen går igenom betyder det att stiftelsen av sina hyresgäster i drygt 700 lägenheter tar ut 170 kr och 43 öre per kvm. Vartill kommer ca 30 kr för värmen. I den här omgången finns dock inga krav på ökad ersättning för värme med.

170 kr i månaden

För en hyresgäst i Eksätter innebär den föreslagna höjningen att hyran i en trea ökar med ca 170 kr i månaden till 1 370 och en tvåa på Söderleden med ca 127 kr till drygt tusenlappen.

Den begärda hyreshöjningen fördelar sig med 8:16 på kapitalsidan, 4:63 på driften och 11:85 för underhållet.

— Det är fortfarande möjligt att vi kan slippa undan 8:93, säger Åtvidabergshems styrelseordförande Evert Johansson. Det handlar alltså om de s k Friggebolånen. Vi har fått signaler som tyder på att underhållslånen finns kvar också nästa år. Då skulle vi klara oss med 15:71 i hyreshöjning.

Diskontohöjning

Naturligtvis är det flera faktorer som lett fram till att stiftelsen behöver ökade hyresintäkter. På kapitalsidan har diskontohöjningen slagit igenom. Vidare ligger ett förslag framme på en höjning av vaxtaxan i Åtvidaberg. Fastställs den föreslagna höjningen innebär det för stiftelsens hyresgäster en kostnadsökning med 2:05 per kvm och år.

Förra årets hyresförhandlingar resulterade i en höjning med 15:66 plus 5 kr för värmen. CHRISTER BERG

Skolstyrelsen i Åtvid får bakläxa av SÖ

Skolöverstyrelsen har en annan uppfattning än skolstyrelsen i Åtvid och länskolnämnden i Östergötland om vem som bör få posten som rektor i Åtvidaberg efter pensionerade Lennart Fall. SÖ beslutade på torsdagen tillsätta Gunnar Essén, Trelleborg.

Bland de fyra rektorerna i Åtvidaberg ska sedan en utses till skolchef.

Därmed hamnar skolstyrelsen i Åtvid i ett kinkigt läge. Bland de sökande gav man enhälligt förord för John Paulin, Värnamo. Ett förord som också tillstyrktes av länskolnämnden. Skolstyrelsen beslutade också förord att John

Paulin om han utsågs till rektor också skulle bli skolchef.

Beslutet överklagades av tre sökande. Bland dem Gunnar Essén som skolstyrelsen inte ens kallat till intervju.

I samband med att Lennart Fall i somras lämnade sin rektors- och skolchefstjänst utsågs skolstyrelsen sin man, John Paulin, till vikarie i avsaknad på slutligt beslut.

Men nu har således SÖ ansett att Gunnar Esséns meriter för rektortjänsten är överlägsna John Paulins.

Hur lång tid det tar innan den här frågan är avgjord återstår att se. SÖ:s beslut känemligen överklagas till regeringen och det förefaller sannolikt att ett överklagande kommer att ske.

CHRISTER BERG

Arrangörerna av de populära Örnresorna i Åtvidaberg vill flytta verksamheten till Villan inne i samhället. Örnbadet är nog bra. Men dels kostar det pengar att transportera barnen dit, dels måste man inställa allt när det är dåligt väder. Det har det varit varannan dag under de senaste tre åren. Kdock inte när den här bilden togs i somras.

Förslag i Åtvid:

Flytta Örnresorna till Villan Verksamheten kan då breddas

Under i stort sett hela 70-talet har fritidsnämnden i Åtvidaberg genom personalen på fritidsgården Lyktan anordnat s k Örnresor. Det har inneburit att eleverna i grundskolan under tiden från skolavslutningen och fram till industrisemestern mot en mindre avgift erbjudits att vara med på en rad aktiviteter i och kring Örnbadet några kilometer utanför Åtvid.

Men från och med nästa år upphör Örnresorna, om ledarna på fritidsgården får som de vill. För fritidsnämnden presenteras i dagarna ett förslag att flytta hela verksamheten till Villan vid By-sjön i Åtvidaberg. Ett förslag, som om det går igenom, kommer att innebära en rad förändringar.

Visst är Örnbadet bra med fin badanläggning och fina grönområden, menar förslagsställarna. Men nackdelar finns också. Som

t ex att man helt enkelt måste inställa hela verksamheten vid dåligt väder. Under de tre senaste åren har man haft dåligt väder praktiskt taget varannan dag. Vidare pekas på att bli kostnaderna för transporter, ca 15 000 kr, är pengar som kan användas bättre.

Genom att flytta verksamheten till Villan kan man få till stånd ett högst väsentligt utökat utbud av aktiviteter. Bli vill man införa ytterligare en treveckorsperiod i slutet av juli och början av augusti.

Dessutom ges möjlighet att utnyttja många lokaler i närheten.

Särskilt om vädret blir dåligt. Här finns gamla gymnastiken, sporthallen, simhallen, bowlinghallen och Villan. Man kan också använda tennisbanor och fotbollsplaner i närheten. Så är det ju även behagligt gångavstånd till badet vid Kanonkullen.

Slutligen har förslagsställarna också tänkt sig samarrangemang med föreningar som båtklubb, tennisklubb, Friluftsrådet, fältbiologer, fiskeklubb och OK Eken.

På onsdag tar fritidsnämnden ställning till idén.

CHRISTER BERG

Trögt på arbetsmarknaden i Åtvid Bara 16 lediga platser för 200

Just nu är det trögt på arbetsmarknaden i Åtvidaberg. Arbetsförmedlingen hade vid månadsskiftet september/oktober bara 16 lediga platser att erbjuda de 201 arbetssökande. I samtliga fall utom ett krävs yrkeserfarenhet, något som de sökande saknar, åtminstone för de aktuella platserna. I huvudsak är det Assa som söker verkstadsfolk.

— Tyvärr är det kärt nu, säger arbetsförmedlingens föreståndare Siri Ohlin. På Facit finns inga jobb och de yrkesarbetare Assa söker finns inte i Åtvid.

Dessutom, fortsätter Siri Ohlin, har man från arbetsgivarhåll mer och mer markerat att man vill ha personer som inte bara vill ha en anställning utan som också verkligen vill jobba. På sina håll upplevs frånvaron bland de anställda som ett problem.

Om det nu är svårt att få jobb i Åtvidaberg så finns det ändå vissa möjligheter att kunna arbeta på annat håll. Saab har redan varit i Åtvidaberg och talat

med ett 30-tal personer. Det är ännu inte klart hur många som verkligen erbjuds anställning eftersom företaget gör personundersökning på var och en som anställs.

Vidare har arbetsförmedlingen haft besök av representanter från Volvo. Det företaget söker också folk utan yrkeserfarenhet, och man är beredd att ställa upp med både utbildning och bostad. Men det är som bekant inte lätt att få människor att flytta. 90 procent av de arbetssökande i Åtvid har klart uppgivit att de kan ta ett jobb om det blir i Åtvidaberg.

Av de 201 arbetssökande vid månadsskiftet var 124 personer

helt utan sysselsättning. 45 hade tillfälligt jobb och 27 fast anställning men sökte något nytt. Vidare var fem personer sysselsatta i beredskapsarbete.

Hela antalet arbetssökande är ungefär lika stort som en månad tidigare. Men jämför man med situationen för ett år sedan är situationen något ljusare. Då var de arbetssökande 230.

Fortfarande är inslaget av kvinnor i statistiken stort, eller 70 procent.

Vidare kan noteras att 55 ungdomar under 25 år är helt utan sysselsättning. De flesta är flickor.

CHRISTER BERG

ÅTVIDABERG

Oförändrad kyrkoskatt föreslås i Åtvid

På torsdag ska kyrkonämnden i den kyrkliga samfälligheten som omfattar församlingarna Åtvid, Björnsäter, Grebo, Värna och Yxnerum ta ställning till förslaget till 1981 års budget. Kyrkonämndens arbetsutskott föreslår oförändrad kyrkoskatt med 1:15.

Statförslaget omsluter en driftbudget på 4,7 milj kr och en kapitalbudget på 410 500 kr.

På driftsidan kan noteras följande beräknade kostnader: kyrkofullmäktige och kyrkonämnd 287 600 kr, kyrkobokföring 181 000, prästlöner 586 000, kyrkomusikerkostnader 291 000, fastighetsförvaltning i pastoratet 172 000, i församlingarna (kyrkor och församlingshem) 490 000, begravningsverksamhet 878 000, församlingsverksamhet 655 000 och till kapitalbudgeten 300 500 kr.

Intäkterna utgörs huvudsakligen av skattemedel som beräknas uppgå till 4,1 milj kr.

På kapitalsidan har upptagits 110 000 kr för inredning av nya lokaler i Östgötabankens hus och armotering av lån med 229 000 kr.

Inte mycket men alltid något kan man spara in på inom fritidsnämndens förvaltningsområde. På uppdrag av kommunstyrelsen har fritidskontoret tagit fram en del förslag till besparingsåtgärder nästa år. Förslaget behandlas av nämnden i veckan och innebär en ekonomisk lättnad på närmare 35 000 kr. Genom att anlägga en "vinterfotbollsplan" i tätorten i stället för vid Örsätter kan man minska på reskostnader m m motsvarande 5 000—10 000 kr per år. Att flytta Örnresorna till Villan skulle kunna betyda minskad busskostnad med 10 000 kr per år. Genom att minska på öppethållandet av simhallen i juli skulle man kunna tjäna in 5 000 kr om året. Slutligen skulle man kunna få in ytterligare 10 000 kr om året genom att se över ÅFF:s hyra för klubblokal och planer.

Vård och färdtjänst ämnar vid PRO-träff

Det var som vanligt fullt hus vid Åtvidabergs pensionärsförenings torsdagsträff på fritidsgården nu senast. Den här gången hade man bjudit in Maj-Britt Karlsson på socialkontoret. Hon arbetar med hemvård, färdtjänst och förmedling av platser till ålderdomshemmen.

Man var överens om att mycket fungerar bra i Åtvidaberg men att det naturligtvis inte är lätt att tillfredsställa allas önskemål. Kommunens hemvårdare har omkring 400 vårdtagare att hjälpa.

Äldres boende diskuterades livligt. Många ansåg det önskvärt att den som vill ska kunna bo kvar på sin hemort så länge var och en önskar. Det planerade servicenhuset i Falerum menade man är av stor betydelse för de äldre i den södra delen av kommunen. Man konstaterade att i dag står 120 personer i kö till Östergården.

Färdtjänsten var också uppe till debatt och man noterade de inskränkningar som sociala centralnämnden avisat. Man var överens om att den nuvarande trenden inte kan få fortsätta utan åtgärder från nämndens sida.

Efteråt samlades man till kaffesamkväm, där Nils Karlsson och David Johansson svarade för musiken och Sven Nilsson ledde allsöngen.

Björnsäters lottagrupp har haft årsmöte med deltagande av ett 20-tal av de omkring 30 medlemmarna. Styrelsen med Anne-Charlotte Carligen som ordförande omvaldes. Av verksamhetsberättelsen framgår bl a att B-lottorna deltagit i hemvärnets övningar med expedition- och förplägnadstjänst. Vidare anordnades sedanligt adventskaffe i Församlingshemmet och till julen delade man ut blommor till gamla och ensamma. Kursverksamheten har varit livlig. Efter förhandlingarna visades en lottafilm.

14/10

Karl-Östen i Åtvidaberg har "gröna långfingrar"

I 15–20 år har jag haft solrosor utanför stugknuten. Men aldrig förut har de varit längre än upp till kanten på stuprännan. De två jag sparar har skenat iväg en bra bit högre. Den längsta är just nu 464 cm hög och ändå har den inte slutat växa.

Det säger Karl-Östen Svensson, vaktmästare vid Långbrottskolan i Åtvidaberg.

Han har blivit gjort sig känd för sina "gröna fingrar". Det växer så det knakar på hans tomt och på skolgården. Nu håller han på att bli känd för sina "gröna långfingrar".

Som synes på bilden går det en rejäl steg för att nå själva solrosorna. På stegen odlaren själv.

Frimärksklubben i Åtvid jubilerar med stämpel

Åtvidabergs frimärksklubb firar i år sitt tioårsjubileum. Höjdpunkten äger rum på lördag då klubben står som värd för årets upplaga av Östgötaträffen. Det är då som frimärksklubbarna runt om i Östergötland samlas för att titta på en utställning och, kanske främst, handla med frimärken.

Det är för övrigt andra gången i Åtvidsklubbens historia som man fått förtroendet att arrangera Östgötaträffen. Nu liksom förra gången kan filatelisterna få en speciell stämpel på frimärken och försändelser. Något som brukar vara mycket attraktivt. Så också i år för redan har postkontoret i Åtvid fått begäran om stämpeln från över 1 000 personer runt om i landet. Ja, t o m från utlandet.

Det är fjärde gången som frimärksklubben i Åtvid lyckats utverka en alldeles egen stämpel. Men så har man också ett mycket fint samarbete med posten, försäkrar Bengt Elmgren.

Jubilaren har trots sin ungdom en tämligen imponerande bredd på sin verksamhet. I dag räknar klubben 50 medlemmar. Dessutom har en ungdomsavdelning i Åtvid och en i Björsäter. Åtminstone en gång i månaden samlas

man för att diskutera, samla, byta och köpa frimärken och vad därtill hör.

Styrelsen med Allan Pettersson som ordförande har varit intakt ända sedan starten.

Som motiv i årets stämpel har man det symboliska Å som står utmed gamla infarten till Åtvidaberg. Ett i verkligheten ganska fult PR-märke som kommunens gatukontor nu funderar på om man skall flytta eller riva bort. Men på stämpeln är Å:et snyggt.

CHRISTER BERG

Pröva på dagen som Åtvidabergs ridklubb anordnade på söndagen vid ridhuset i Vrånghult blev en ren succé. Trots ett väldigt dåligt väder besöktes evenemanget av omkring 300 personer i alla åldrar. Många var de, också vuxna, som nu för första gången prövade på att sitta säkert i sadeln. Några anmälde sig genast som medlemmar och andra lovade att återkomma. Förutom gratis ridning studerades den fina upprustning av lokaler och utomhusmanege som ridklubbens medlemmar på ideell väg ordnat. Vidare underhöll sig besökarna med bl a servering och sulkyåkning.

Åtvidabergs pensionärsförening ställer till med stor underhållning på fredag då man engagerat kända namn som Bertil Boo och Ebbe Jularbo att framträda på Bruksmässen. Det är första gången som vi gör en så stor ekonomisk satsning på underhållare, säger föreningens kassör Elsa Douhan. Slår det väl ut och blir omtyckt bland medlemmarna kanske vi fortsätter med liknande arrangemang. Succén verkar annars given på förhand. Redan i början på veckan var alla 300 biljetterna slutsålda.

Önhults kyrkliga arbetskrets anordnade på lördagen sedvanlig missionsauktion i Fagerdals missionshus. Kyrkoadjunkt Göran Dellskog inledde varefter servering, försäljning och auktion av handarbeten, grönsaker m m tog vid. Auktionist var Lars Johansson, Gransjö. Det blev ordentlig fart på försäljningen. Sammanlagt inbringade kvällen över 7 000 kr, vilket är rekord. Vid nästa möte ska medlemmarna i arbetskretsen bestämma vilka humanitära organisationer man ska skänka inkomsterna till.

Roger Carlberg, Åtvidaberg

Roger vann juniorcup

Åtvidabergs duktige juniorboxare Roger Carlberg noterade i helgen ytterligare en framgång. 17-årige Roger vann då nämligen sin klass i lätt tungvikt i nordiska juniorcupen i Eskilstuna. I semifinalen besegrade han norrmannen Allan Fallerö med domarsiffrorna 5–0. Finalmatchen mot Jan Freid från Stockholm fick ett snabbt slut i andra ronden. Stockholmaren som då var duktigt trött gick på en perfekt fulträff och räknades ut. Närmast ska Roger Carlberg ställa upp på söndag i jubileumsturneringen i Motala. Det återstår att se vad motstånd som då väntar Åtvidabergaren som i våras tog hem klassegger i svenska ungdomsmästerskapet.

Förra årets succé även i år:

Amatörerna i Ätvidaberg får egen konstutställning

Nu är det snart dags för Ätvidabergs amatörkonstnärer att visa upp sina konstverk igen. Det sker vid en utställning på Bruksmässen i Ätvid i slutet av oktober. I år liksom vid premiären förra året är det Skådebanans lokalkommitté i Ätvidaberg som står för arrangementet.

— Förra årets amatörutställning blev verkligen lyckad, säger en av initiativtagarna, Göran Gustafson. Då deltog sexton av alla de mycket duktiga dolda konstnärer som vi har i kommunen. Utställningen lockade massor av folk och ledde antagligen till en hel del köp.

Till årets utställning har 15—20 personer anmält intresse och nu i veckan ska arrangörerna titta närmare på de aktuella konstverken.

"Fina" salonger

— En målsättning vi har är förstås att ge alla de konstnärer och konsthantverkare som finns i kommunen och inte ges plats på traditionella "fina" salonger ett eget forum, säger Göran Gustafson. Därmed hoppas vi förstås också kunna inspirera många att fortsätta med sin konst.

Förra året visades utställningen också upp i kommunens ytterområden. Så blir det även i år.

Folkmusik

Till årets amatörutställning har man knutit de båda unga lokala folkmusikerna Bengt Ståhlbom och Per Jensen. De kommer att spela en försvarlig mängd folk-

musik från Ätvidaberg, främst från Hannäs.

Vidare försöker Skådebanan få fram Konstfrämjandets grafikutställning där det visas hur det går till att framställa grafik.

CHRISTER BERG

ÄTVIDABERG

Grebo scoutkår anordnade på söndagen scoutdag i samband med Grebo skid- och motionsklubbs tipspromenadverksamhet vid elljusspåret. Utmed promenadslinjan hade scoutkåren förlagt ett flertal stationer för att visa upp vad man annars håller på med. Miniörerna hade gjort upp ett collage över vilda växter. Juniorerna demonstrerade en del primitiva redskap. Patrullscouterna visade upp utrustning för avancerat friluftsliv. Vidare hade man stationer med plöjearbeten och en där det gick för sig att smaka på olika slag av primitiv matlagning. Hela aktiviteten beskådades av sammanlagt ett 100-tal personer som trots det dåliga vädret vågat sig ut. Efter uppvisningen hade medlemmarna i scoutkåren lägerbål med sång och lekar.

Biblioteket i Falerum bör flyttas. Det menar åtminstone sociala centralnämnden och kommunstyrelsen i Ätvidaberg, medan kulturnämnden är kallsinnig, för att inte säga negativ till tanken. Det är i samband med utredningen om de framtida servicebostäderna i Falerum som sociala centralnämnden begärt att biblioteket i Falerum flyttas från fd kommunalhuset mitt i "byn" till andra sidan Storån och där servicebostäder och skola planeras. Kommunstyrelsen stöder tanken. Bl a eftersom man tänkt sig att sälja fd kommunalhuset. Men först vill man höra kulturnämndens syn på saken. Den nämnden har för länge sedan bestämt sagt ifrån. Biblioteket ligger bra där det ligger. Det är viktigt med centralt läge.

Massor av flitpriser och andra utmärkelser delades ut när Grebo IK:s ungdomssektion hade avslutningsfest på Sättravallen. Längst bak sektionens ordförande Börje Larsson

Ungdomsfotboll poppis i Grebo

Omkring 250 ungdomar och föräldrar var med på den avslutningsfest, som Grebo IK:s ungdomssektion på lördagen anordnade på Sättravallen. Den stora avslutningen är bara ett bevis för den omfattning klubben har på sin verksamhet i den lilla tätorten mellan Ätvidaberg och Linköping.

Den huvudsakliga verksamheten utgörs av fotboll. I seriespel hade man under den gångna säsongen fem pojklag och två flicklag. Det blir lika många lag nästa år. Förutom äldsta pojklaget som det inte gick så bra för hamnade alla på sämst en fjärdeplats.

Omkring 175 ungdomar har i år tränat regelbundet i fotboll. Flitigast var Joakim Borell, Mats Arpfors, Magnus Pettersson, Mikael Björk, Fredrik Melefors, Magnus Larsson, Robert Stein, Björn Johansson, Mattias Johansson, Mat-

tias Larsson, Susanne Pettersson och Hanna Bjurström. De fick pris för sin flit.

Likaså premierades "årets lirare" i varje lag. I ett par lag hade man svårt att skilja två kandidater åt. Lirarna blev Lars-Erik Klint, Lennart Karlsson, Jörgen Elgstrand, Joakim Falk, Mikael Johansson, Fredrik Schyldt, Carola Johansson, Camilla Palmqvist och Annika Andersson.

Byalagets pris gick i år till Susanne Pettersson, Joakim Borell och Mats Arpfors. Dessa tre har

varit med praktiskt taget vid varje träningstillfälle i år.

Festligheterna på Sättravallen började med en tipspromenad och andra lekar. Klubbens ordförande Kenth Fransson gick sedan igenom hur den gångna säsongen varit och vad som komma skall. Börje Larsson i ungdomssektionen avtackade alla ledare i ungdomsfotbollen. Vidare tittade man på en film.

Höstlunken lockade förra veckan ut 152 tappra för motion i Ätvidabergs omgivning. Vinnare blev Bertil Brandt, Ivar Karlsson, Håkan Olsen, Anna-Lisa Johansson, Nils Pettersson och Anna Gustavsson.

Narkotikaroteln om Åtvid:

— Vi räknar med att knarket finns kvar

— Det är naturligtvis svårt att med bestämdhet säga något om narkotikamissbruket i Åtvidaberg just i dag. Men bara för att en grupp ungdomar avslöjades i maj ska man nog inte förledas tro att missbruket helt upphört. Det skulle snarast vara förvånande om så är fallet.

Det sade Rune Nilsson från narkotikaroteln i Linköping, när han på måndagskvällen gav en information om narkotika inför Hem och skola-föreningen i Åtvidaberg.

På Alléskolan i Åtvid går över 600 högstadieselever. Samtliga elevers föräldrar hade fått information och inbjudan till den här kvällen. Ungefär 20 kom.

Dåligt intresse

— Vi hade nog trott och hoppats att fler skulle vara intresserade av en sådan här viktig fråga, säger Sven Andersson som är studieombud i Hem och skola för högstadiet. Det är ju ändå så att misstankarna varit mycket starka att också elever på Alléskolan varit inblandade i knarkhärvan.

Rune Nilsson gav en fyllig redogörelse över narkotikamissbru-

Hasch och marijuana blir ofta inkörsport till tyngre och farligare narkotika. Bilden visar en marijuanaplanta

kets utveckling, hur olika preparat ser ut och fungerar. Speciellt upphöll han sig vid haschmissbruket.

Hasch farligt

— Det är alltför många som tror att hasch är relativt ofarligt och utan allvarliga efterverkningar, sade han. Men då ska man veta att hasch inte bara är en inkörsport till missbruk av riktigt tung narkotika, utan också enligt läkarvetenskapen ger upphov till genetiska skador. Dessutom är detytterligt svårt att avvänja en haschmissbrukare som hållit på några år.

Ett annat allvarligt problem, fortsatte Rune Nilsson, är att tillgången på hasch är praktiskt taget obegränsad. Det är alltså inte svårt att komma över. Dagspriset ligger runt 50 kr grammet.

Larma!

Dagsransonen för en haschrökare kan vara 2–3 gram. Rune Nilsson berättade utförligt om symptomen på narkotikamissbruk och vilka varningssignaler man ska reagera på. Han poängterade också vikten av att så snabbt som möjligt larma myndigheterna. Inte ens om det gäller ens eget barn får man dra sig för det. Det handlar om människors framtid och liv. CHRISTER BERG

Efter två år avslöjades missbruket

Det var i slutet av maj som narkotikapollisen i Linköping slog till mot missbruket i Åtvidaberg. Sex ungdomar i åldern 18–25 år anhölls. Rättegångarna mot dem är redan avslutade.

Det befanns att den här kärngruppen gjort upprepade resor till Danmark för att köpa narkotika. Huvudsakligen gällde det hasch men även LSD förekom. Preparaten stoppades i kondomer som fördes in i ändtarmen och på så vis smugglades in i Sverige. Verksamheten hade pågått sedan 1978 innan den avslöjades.

Av utredningen framkom att det fanns åtminstone ett 20-tal ytterligare missbrukare av narkotika i Åtvidaberg. Huvudsakligen ungdomar som försågs med preparat av de anhållna. Den här gången ledde inte utredningen till skolungdomar. Men ingen tvekar direkt på att också högstadieselever var inblandade.

I Åtvidaberg kom avslöjandet som en överraskning för i stort sett samtliga myndigheter.

16
10

Tolv medlemmar från DHR i Åtvidaberg har deltagit i en tre dagar lång kurs för nya medlemmar på Tranåsbadet. Under kursen lämnades information om hur DHR arbetar och fungerar samt om olika möjligheter till studier. Avslappningsövningar ingick i programmet liksom grupparbeten där man bl a diskuterade Handikappåret 1981. En studieresa företogs till kulturstipendiaten Marita Carlberg-Ohlsson. Vidare förekom underhållning och dans.

Burlesk musik, evergreens och nostalgia utlovar musikdirektör Ingemar Ericsson till söndagens litet annorlunda konsert i Folkets hus. I konserten medverkar Åtvids ungdomskör och en hel del instrumentalister. Sångsolister är Maria Mucchiano-Johansson och Pia Ahlsén. Programmet inleds med de väsentligaste delarna av Bachs Bondekantat. Det verket är en av Bachs fåtaliga (ca 20!) profankantater och ett beställningsverk till en slottsherre. Själva karaktäriserade Bach kantaten som burlesk. Konsertens andra avdelning upptar Bellmanlåtar, evergreens från 50-talet i arrangemang av Robert Sund och en del nostalgisk populärmusik, som arrangerats av dirigenten själv. Arrangör är SKS och kulturnämnden i Åtvidaberg.

Nästan varannan deltagare i Grebo SoMK:s tipspromenad nu senast lyckades få in en tolv. Bland de 40 fullträffarna korades Britt Phalén som etta eftersom hon lyckades bäst på utslagsfrågan. Efter fyra omgångar leder nu Eva-Lena Stangfeldt på 43 poäng följt av Hans Åke Gustavsson, Maj-Britt Hildemar, Britt Phalén och Tommy Phalén, alla 42 poäng.

Fotbollsskola i Åtvidaberg avslutad

Fotbollsskolan, AFF:s skola för ungdomar i åldern 6-10 år, hade på söndagen stor avslutningsfest på Timmergården i Eksätter.

Sammanlagt har ett 40-tal pojkar varit med i Fotbollsskolan och nu kalasade man ordentligt med nästan hundra anhängare.

Något serierespel har pojkarna inte deltagit i mer än i en intern allsvensk sjumannaliga. Däremot har man tränat flitigt eller sammanlagt 30 gånger.

Tre av pojkarna deltog i samtliga träningar. De heter Anders Pettersson, Håkan Pettersson och Johan Åberg. Dessa, liksom förstås också alla andra, fick pris för sin träningsflit.

Anders Pettersson fick dessutom motta belöningen som den spelare som utvecklats bäst under året. Priserna utdelades av Sture Johansson från ungdomssektionen. Han gav också en information om kommande verksamhet.

I övrigt ägnades dagen under ledning av Fotbollsskolans ledare Tarmo Elken och hjälpledarna Mikael Kant och Magnus Knutsson åt lekar, förtäring och filmvisning.

Vårtecken (?) i Åtvidaberg

Vad ska man egentligen kalla det fynd som fjortonåriga Carina Svensson i Stora Ved halvannan mil söder om Åtvidaberg gjorde på lördagen? Ett alldeles för sent vårtecken? Eller att 1981 års vår är ovanligt tidig?

Under appelträdet på tomten fann hon två stora och fina och fullt utslagna vitsippor. En fick stå kvar medan den andra blomman förvaras ömt inomhus.

ÅTVIDABERG

En affärsinnehavare i Björsäter har sökt statligt investeringsstöd till sin livsmedelsbutik. Investeringskostnaden har beräknats till 40 600 kr. Kommunstyrelsen i Åtvid har tillstyrkt bifall till ansökan.

Antalet resor med den kommunala färdtjänsten bör temporärt ändras från ett obegränsat antal till högst sex enkelresor i månaden. Det vill sociala centralnämnden med anledning av att verksamheten blivit betydligt dyrare än förutsett. Kommunstyrelsen har nu beslutat tillstyrka åtgärden.

I april förra året beviljade kommunfullmäktige anslag med 35 000 kr till föreningen Åtvidabergs folkpark för projektering av en grundlig renovering av Folkets hus. Föreningen hade först tänkt sig rusta upp Folkets hus för 1,2 milj kr men efter påstötning från kommunalt håll stannade man vid absolut nödvändiga förbättringar för 300 000 kr. Kommunen tecknade borgen för ett lån på den lägre summan. De 35 000 kr för projektering har utbetalats men inte förbrukats. Nu vill föreningen använda dessa pengar till renoveringen. Kommunstyrelsen har beslutat bevilja denna ansökan.

Föreningsbidrag beslutade fritidsnämnden på onsdagen betala ut till följande föreningar: ledarutbildningsbidrag till OK Eken 428 kr, Åtvidabergs pensionärsförening 550 kr, Åtvidabergs golfklubb 250 kr, Falerums IF 495 kr, Sportdykarklubben 310 kr, Unga örnar 379 kr, Friluftsförbundet 167 kr och DHR 1 540 kr. ÅIF fick lägerbidrag med 192 kr och utrustningsbidrag utgick till Åtvidabergs blodläreförening med 1 000 kr, ÅIF 328 kr och Åtvidabergs ridklubb 420 kr. Friluftsförbundet hade begärt 11 000 kr till toaletter vid skidbacken Sockertoppen. Här kunde inte ledamöterna i nämnden ena sig om anslaget storlek utan måste tillgripa votering. Med sex röster mot tre beslutades anslag med 3 000 kr. Minoriteten ville ge 6 000 kr. Förutsättning för anslag över huvud taget är att toaletterna görs handikappvänliga.

17
10

Prya på biblioteket vill gärna kulturnämndens ledamöter göra. Man har begärt att få ersättning för förlorad arbetsinkomst. Men kommunstyrelsen har beslutat föreslå kommunfullmäktige att avslå denna begäran.

I Grebo har kommunstyrelsen beslutat sälja följande tomter till ett styckepris av 52 000 kr: Mårsång 1:111 till Lars och Inga-Lill Dahlén, Mårsång 1:103 till Anders och Lisbeth Viveland, Mårsång 1:102 till Majvor Karlsson, Mårsång 1:126 till Willy Dahlqvist och Marie-Louise Malmén och Mårsång 1:124 till Anders Wijkvist.

Kommunstyrelsen har beslutat avstå från kommunens förköpsrätt beträffande Gullebo 1:38, där Gullebo såg ligger. Arealen uppgår till 33 000 kvm och köpeskillingen till 240 000 kr.

Ny antirökigala i Åtvidaberg

Förra året ställde Visir (Vi som inte röker) i Åtvidaberg till med stor antirökigala i sporthallen. Evenemanget blev en succé. Sporthallens läktare rymmer ca 500 personer. Normalt. Det kom ca 1 000 besökare.

I år gör man om arrangemanget och är som bäst i färd med att förbereda en gala av minst lika stor omfattning som förra året. Massor av människor är engagerade. Skolbarn lärare.

SJ:s förslag till ny tågtidtabell för linjen Linköping-Åtvidaberg-Västervik är inte alldeles hellyckat ur Åtvidabergssynpunkt. Tre gånger om dagen utgår motorvagnståget från Linköping och lika många gånger från Västervik. Frånsett sista turen från Linköping och första från Västervik är det rätt ordentliga förändringar. T ex ändras avresetiden från Linköping från nuvarande 15.20 till 14.55. Det roliga är att kl 15 skickas en buss i väg från Centralen i Linköping till Åtvid. Kommunstyrelsen i Åtvid har gett kanslichefen och kommunalrådet i uppdrag att tillsammans med Västerviks kommun skicka en skrivelse till SJ om de nya idéerna.

Björsätters SK har av kommunstyrelsen befriats från en avgift på närmare 5 000 kr för anslutning till kommunens vä-nät vid Sätervallen.

Till ny kanslist vid fastighetskontoret efter Ellen Sjöholm har kommunstyrelsen bland 18 sökande utsett Maria Andersson, Åtvidaberg.

Klorofyllromantiker än en gång

I ett reportage i ÖC den 23/8 säger Bruno Mellström att klorofyllromantiker inte kan acceptera att skogen sköts och odlas. Mot detta vände jag mig i ett inlägg den 3/10, där jag sade att det inte gagnade sakfrågan att komma med värdeladdade epitet. Jag försäkrade också att jag och praktiskt taget alla svenskar är helt införstådda med att skogen skall skötas och odlas. Vad det gäller är naturligtvis hur detta skall ske. Jag trodde att det skulle vara möjligt att nå enighet om denna utgångspunkt.

I genmäle den 11/10 säger M att han beklagar att han använt ordet klorofyllromantiker om detta uppfattats negativt. Kan det uppfattas annat än negativt? M fortsätter med att säga att han själv är "utpräglad klorofyllromantiker" (!). Det är snabba ryck så att säga. Men jag vidhåller att ord av detta slag inte hör hemma i en diskussion om skogsbruk.

MOTIV

I sitt genmäle går M in på motiven till sitt och mitt agerande. Han säger att han drivs av omsorg om sysselsättningen och att det därför är nödvändigt med skogsvård. Jag är helt överens med M om nödvändigheten av skogsvård vilket framgick av mitt första inlägg. Det är bara att läsa innantill. Nu säger M: "Jag konstaterar endast att skogsvård accepterar inte Insulander". Detta konstaterande förefaller mig så egendomligt att jag avstår från kommentarer. Jag vill bara säga att omsorgen om sysselsättningen naturligtvis skall vägas samman med miljöaspekter. Här måste det bli ett både — och.

I slutet av M:s inlägg sjunker kvalitén till en nivå, som jag inte räknat med. Enligt M drivs jag av

"kortsiktiga (kortsynta) politiska intressen".

Herr M! Av olika skäl har jag aldrig haft eller eftersträvat politiska uppdrag och aldrig varit med i ett politiskt parti. Vilka kortsiktiga politiska intressen jag nu drivs av, förstår jag inte. Har M fler synpunkter på mina motiv tycker jag att vi kan klara upp det privat och inte i pressen för undvikande av slöseri med den knappa skogsråvaran och då M:s åsikter om mina motiv saknar allmänt eller sakligt intresse.

SAKFRÅGOR

Nu till sakfrågorna, och jag tackar M för hans bemödanden och förstår mycket väl att man inte i en insändare kan säga så mycket. På en punkt är jag av en helt annan mening än M. Det gäller besprutningen. M säger att han tycker att problemet är obetydligt under hänvisning till den ringa mängd kemiska preparat som hanteras inom skogsbruket. Jag anser problemet vara betydande. Det finns flera slags preparat med olika verkningar och nya är under utprovning. Experterna är oense om effekterna. Vi vet helt enkelt för lite om de långsiktiga verkningarna på människor, djur och växter. En riksdagsmajoritet står bakom det nuvarande besprutningsförbudet i skogen. Facket, skogsarbetarförbundet och skogsarbetarförbundets avdelning i Ätvidaberg, synes vara emot den kemiska bekämpningen (uttalat bl a i FÖ den 18/7-79). Nu finns det krafter i rörelse för upphävande av detta förbud. Hur pass välmotiverat detta är kan diskuteras, men jag tror att M gör sin sak en otjänst genom att beteckna problemet som obetydligt.

INFORMATIONSBEHOV

Utvecklingen inom skogsbruket har gått mycket fort de senaste

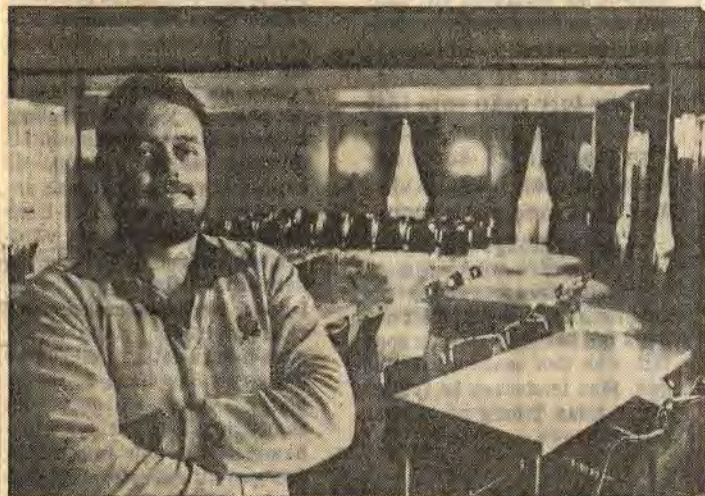
årtiondena. Allmänheten har haft svårt att hänga med i de stora förändringarna och de som skall vara sakkunniga är oense i många frågor. Samtidigt har vi ett växande miljömedvetande och en miljörörelse under frammarsch. I detta läge är behovet av information och kommunikation stort. Insikten om detta har inte nått alla skogsägare. M, som är direktör för ett stort företag med flera hundra anställda, är säkert en upptagen man och det måste ställa sig svårt ibland att köta kontakten med allmänheten, miljögrupper, fältbiologer, naturföreningar, myndigheter av olika slag och sist men inte minst kontakten med pressen. Hur vore det om man inom ÅTA diskuterade detta informationsproblem. Kan ske kunde någon skogstjänsteman på ÅTA få till uppgift att på halv- eller kvartstid aktivt syssla med informationsfrågor. Det innebär en kostnad, men i ett företag av ÅTA:s storlek med mångmiljonbudget kanske det vore en klok satsning.

POSITIVT

För att ingen skall tro att jag har någon negativ inställning till Baroniet Adelsvärds eller ÅTA:s policy i stort, vill jag framhålla följande: Jag tror att mycket värdefullt uträttas och att man försöker göra det bästa för att med ansvar och omsorg bedriva god skogsvård. Initiativet med Talltorpsmon var gott även om det fanns saker där, som kan diskuteras. Det öppna landskapet kring Bysjön och Glan som man vårdar mycket fint är värt stor uppskattning. Mera positivt finns säkert att säga men det hindrar inte, att det finns en hel del åtgärder som kan ifrågasättas och kritiseras.

GUNNAR INSULANDER

Folkets hus i Åtvid fick ansiktslyftning

Föreståndaren för Folkets hus, Johnny Lönn

— Vi har klarat av det för dagen absolut mest nödvändiga. Trots att massor av viktiga saker återstår att göra innan Folkets hus blir i något så när anständigt skick, tycker jag att vi fått en hel del för de pengar vi nu lagt ut.

Det säger Johnny Lönn som är föreståndare för Folkets hus i Åtvidaberg. Underhållet av lokalerna har varit ordentligt eftersatt praktiskt taget sedan den förra renoveringen. Den ägde rum på 50-talet.

Nedslitit golv

De sista åren har man på Folkets hus fått dras med ett riktigt nedslitit dansgolv, rappningen i taket, i den mån den satt kvar, behövde fräschas upp.

I början av året begärde styrelsen för Folkets hus kommunalt anslag med 1,2 milj för att kunna åtgärda de värsta sakerna. Där ingick också byte av de gamla oljepannorna, åtgärder för handikappade och ett nytt kök. Men kommunalpolitikerna visade på den ekonomiska situationen och så småningom kom man överens om att Folkets hus skulle ta ett lån på 300 000 kr. Kommunen gick i borgen för lånet.

Knappt hade kommunfullmäktige sista veckan i september fattat sitt beslut förrän hantverkarna invaderade Folkets hus. Foaén har gjorts i ordning. Röda rummet gör numera skäl för namnet sedan väggarna målats röda. Expeditionen har flyttats. Köket håller på att få delvis ny utrustning och läktaren har gjorts i ordning liksom lilla C-salen.

Ena biografen

Den stora ansiktslyftningen har dock ägt rum i stora salen som också tjänar som en av Åtvids båda biografier. Ett nytt parkett-

golv har lagts in och scenen är iordninggjord.

— Vi jobbar stenhårt på att få bukt med de senaste årens förlustsiffror, säger Johnny Lönn. Inte bara det. Vi måste också försöka att i fortsättningen få råd till kontinuerligt underhåll. Bokningarna i Folkets hus ser ut att gå rätt bra i höst, fortsätter Johnny Lönn. Dessutom planeras ett Våga stufva-projekt och en del annorlunda danskvällar utöver den sedvanliga verksamheten.

CHRISTER BERG

18/
10

Örnresorna flyttas nästa år till Bysjöområdet. Det beslutade fritidsnämnden på onsdagen sedan man diskuterat ett förslag från personalen på fritidsgården. Beträffande flyttningen av badresorna poängterade fritidsnämnden att verksamheten inte får kosta mer än tidigare. Det betyder i praktiken en nedskärning av utgifterna med ca 10 000 kr p g a att kostnaderna för bussresor försvinner.

DHR i Åtvidaberg har begärt 2 000 kr för att täcka ett beräknat verksamhetsunderskott. Fritidsnämnden har avslagit denna begäran, vilken annars skulle kunna komma att få prejudicerande betydelse.

Byggnadsförbud bör gälla för fastigheten Kontorsgårdarna 5 vid klockstapeln utmed Kyrkogatan. Det anser stadsarkitekt Bo Lindén, som också fått bifall av byggnadsnämnden. Fastigheten bör tillföras friområdet kring klockstapeln och redovisas som parkmark eller liknande. I avvaktan på planändring föreslås byggnadsförbud. Kommunstyrelsen har tillstyrkt att kommunfullmäktige hemställer hos länsstyrelsen om detta.

Åtvids akvarieförening har haft oktobermöte, där man beslöt att flytta fram tidpunkten för den planerade utställningen. En hel förberedelsearbete återstår. I kvällens omgång av frågeligan segrade Lasse Hellström i seniorklassen och Patrik Holmberg.

Ett 60-tal deltagare från EFS syföreningar i Björsäter, Börsebo, Grebo, Stäckö, Tranebo, Värna och Åtvidaberg samlades på torsdagen i EFS-gården till ett stort syföreningsmöte. Pastor Hans-Eric Hägg inledde och gästmedverkande var prosparet Alna och Ivar Berglund, Tryserum, som berättade om moder Theresas arbete i Indien och om kristen mission och livsstil. Två kollekt gav ca 1 300 kr till EFS Åtvidabergskretsen och till flyktingarbete i Afrika. Inbjudare till samlingsen var Maja Gustavsson, Börsebo.

I kvarteret Trekanten ska kommunen av Åtvidabergs byggnadsbyrå köpa 1 300 kvm mark till parkeringsplats. Kostnaden uppgår till 223 256 kr. Kommunstyrelsen har tillstyrkt ärendet.

Höjda avgifter i Åtvid för vatten och avlopp

Kommunstyrelsen i Åtvidaberg har tillstyrkt ett förslag från gatukontoret om en ändring av taxan för vatten och avlopp. Ändringen, dvs höjningen, träder efter behandling i kommunfullmäktige i kraft vid årsskiftet.

Va-avgifterna består av tre delar: anläggningsavgift, grundavgift och förbrukningsavgift.

Anläggningsavgiften justeras med hänsyn till förändringar i index. Höjningen blir då för bostadsfastigheter 700 kr till 8 700 kr och för industrifastighet nära 1 000 kr till 11 600 kr.

Grundavgiften för småhus föreslås bli oförändrad 525 kr om året. I flerfamiljshus ökar grundavgiften med 100 kr till 200 kr per lägenhet. Den avgiften skulle egentligen ha tagits ut redan från 1979. Men man beslutade då med hänsyn till hyresgästernas redan stora hyreshöjningar att avvakta med den extra hundralappen på de fasta avgifterna.

Industrifastigheternas grund-

avgift bestäms av mätarens dimension.

Avgiften för levererat renvatten föreslås uppgå till 4 kr 44 öre per kubikmeter. Det är en höjning med 24 öre.

Kommunens kostnader för vatten och avlopp beräknas nästa år uppgå till 7,1 milj kr. Efter taxehöjningarna beräknas inkomsterna till knappt 5,4 milj kr vilket motsvarar 75 procent av kostnaderna. I år beräknas inkomsterna motsvara drygt 68 procent av utgifterna.

Knark och mobbing:

Alléskolan i Åtvid ändå en bra skola?

— Alléskolan är på det hela taget en bra skola. Det tycker elevrådsordföranden Marina Ericsson.

Ändå finns fortfarande problem. Vårens narkotikahärva är ännu inte helt utagerad. Ett annat oroande tecken är den ökande mobbingen. Det har gått så långt att elever känner skräck för att gå till skolan på morgonen.

— Vi kommer att be klassrepresentanterna att tala med sina klasser om mobbing och vi hoppas på resultat. Mycket mer kan elevrådet inte göra, säger Marina Ericsson, ordförande i elevrådet på Alléskolan i Åtvidaberg. Hon fortsätter:

— Även rökning kan vara problem. Rökningen har minskat till ca 25 procent bland eleverna. Ett rökförbud i skolan och kring ett brett område utanför skolan har satts upp. Det efterföljs till stor del. Om någon av eleverna bryter mot förbudet kontaktas föräldrarna direkt.

Ingen rökruta

En del av eleverna vill ha en rökruta, men utsikterna till det är mycket små eftersom man på Alléskolan jobbat hårt med anti-rökpropaganda. Lärarna har dock ett litet rökrum kvar.

Vårens problem med narkotika är inte helt lösta. Bl a kommer Hem och skola att ordna en informationsafton om knark för föräldrarna.

Om någon elev har problem med lärare och/eller kamrater kan han eller hon kontakta elevrådet, tycker Marina.

Hon och resten av elevrådstyrelsen, vice ordföranden Pierre Borell, sekreteraren Anneli Travtjenko, vice sekreteraren Malin Ekström, kassören Per Nilsson och vice kassören Jan Friström, har blivit utsedda av de två klassrepresentanterna från de ca 20 klasserna att styra elevrådet ett läsår framåt.

Fungerar bra

Marina tycker att elevrådet fungerar bra. Man håller regelbundna styrelse- och stormöten och kontaktar rektorn Olof Sandqvist en gång i veckan. Efter stormötena informerar klassrepresentanterna sina klasser och rös-

tar i en del frågor till nästa stormöte.

— Skolledningen lyssnar faktiskt på oss och vi har en hel del att säga till om, anser Marina.

En annan av elevrådets uppgifter är att ordna skoldanser och sköta försäljningen av skoltröjor och skolfotokataloger. En skoldans har redan ordnats. Den blev mycket lyckad utan droger och bråk.

Man gör även en del andra saker som exempel hjälpte man till vid Allés temadag "Kost, hälsa, motion och narkotika" och även vid en öppethuslördag för föräldrarna hjälpte man till. Stor hjälp får elevrådet av fritidsledaren Maria Uller.

Tar lång tid

Marina och resten av styrelsen lägger ner ca två timmar i veckan på elevrådsarbete.

— Visst tar styrelsemöten och annat elevrådsjobb lång tid. Därför ska vi nästa termin försöka få en del av tiden förlagd till den fria aktivitetstiden.

— Vårt mål är att försöka förbättra en redan bra skola, sammanfattar Marina.

ANNA SVENSSON

Marina Ericsson

Duktiga skolpoliser i Åtvid stortrivs med sina uppgifter

Skolpoliserna i Åtvidaberg: Främre raden fr v Jonas, Charlotte, Carole och Freddy. Bakre raden fr v Anders, Lars, Petra och Katarina

— De första veckorna saktade bilarna in jättemycket där vi stod vid övergångsställena, och det har de fortsatt med, anser de åtta skolpoliserna ur årskurs sex vid Långbrottsskolan i Åtvidaberg.

Sedan terminens början har Freddy Alm, Jonas Södergren, Carole Carlsson, Lars Sandström, Charlotte Lundberg, Anders Enström, Petra Johansson och Katarina Johansson jobbat som skolpoliser vid den hårt trafikerade Sunnebovägen.

— Vi lottade fram fyra skolpoliser ur de båda sjätteklasserna, berättar Lars och fortsätter:

□ Ställer alltid upp

— I vår klass ville nästan alla vara skolpolis. Så vi hade tur i lottningen. Men i den andra klas-

sen var det nästan bara fyra som ville, avslutar Lars.

Tur kan man verkligen säga att Långbrottsskolan har med de åtta skolpoliserna som ställer upp och står vid de två "inkörsportarna" till skolan varje morgon hur vädret än ser ut. (Det har varit kallt och regnat en hel del.)

De har delat in sig i patruller och chefen för det hela heter Petra Johansson. Petra ordnar bl a så att en sjuk skolpolis får en ersättare.

□ Vann tävling

Två torsdagar i början av terminen kom det poliser till Långbrottsskolan för att lära upp Freddy, Jonas, Carole, Lars, Charlotte, Anders, Petra och Katarina till fullfjädrade skolpoliser.

Beviset på att det lyckades finner man bl a i att Charlotte vann en tävling för skolpoliser från Åt-

vids och Linköpings rektorsområden. Priset var en resa till Trollhättan, inklusive studiebesök på bl a Saabs bilfabrik. Poliserna härifrån ställde upp med skjuts.

Som skolpolis får man göra mycket annat roligt också. T ex gå på skolpolisfest med filmvisning, dans, mat och sketcher eller "undersöka" Linköpings polishus.

□ Fint initiativ

Vikten av skolpoliser vid övergångsställena är helt klar. Det är mycket trafik utanför skolan. Flera olyckstillbud har förekommit. Bl a en dödsolycka för några år sedan.

Initiativet till skolpoliserna har föräldrar och lärare tagit. Nog kan man hålla med om att initiativet är fint och att Freddy, Jonas, Carole, Lars, Charlotte, Anders, Petra och Katarina gör ett mycket bra jobb!

22
10
Ny aktivitet i Åtvidsskola:

Risgryn, tejp och kaffeburkar blev lustiga musikinstrument

Tre glada lågstadieelever med sina egenhändigt tillverkade instrument

— Du käre lille snickar-
bod nu kommer jag igen.
Nu är det bråttom kan du
tro, nu är det klippt igen.
**Snickarboa hoppfallera
och snickarboa hoppfalle-
rej . . .**

Förskolebarn, ettor, tvåor och
treor sjunger med högt och glatt
och skakar sina musikinstrument
— färgglada, risgrynsfyllda, för-
tejpade hushållsrullar, kaffebur-
kar med hemgjorda (ursäkt,
skolgjorda) trumpinnar, ris-
grynsfyllda teburkar, två gryn-
fyllda, ihoptejpade papperställri-
kar och mycket mer, i takt med
gitarren.

□ Premiär

Det är premiärspelning för mu-
sikinstrumenten som Centralsko-
lans nio lågstadieklasser har
gjort. Man har bjudit in förskolan
Grangården att vara med. Alla
lägstadieelever har gjort minst
två instrument var så det räcker
gott till alla förskoleelever med.

□ Förväntansfulla

— Barnen var förväntansfulla i
dagar innan. Så spännande tyckte
de det skulle bli att hälsa på skol-
barnen i deras uppehållsrum, be-
rättar förskolläraren Gunnel
Nordö och fortsätter:

— Jag hoppas att samarbetet
mellan Central och Grangården
kan fortsätta på det här viset.
"Våra ungar" lär känna skolbar-
nen och tvärtom. Det är en stor
fördel nästa år då förskoleelverna
ska börja skolan.

□ Samarbete

— Jag fick hjälp av 16 fyror att
ta hand om lågstadiet under de

två veckor vi höll på att pyssla,
berättar Anne-Maj Smedberg,
Centralskolans första fritidsle-
dare, ny för terminen och startare
av "gör ditt eget instrument"-
projektet.

— Vår framtidsplan är ett sam-
arbete mellan slöjden och uppe-
hållsrummet. Då kunde mellan-
stadiet göra kasperdockor och sy

kropparna i tyg, hoppas Anne-
Maj.

□ Jättekul

— Det har varit jättekul att
hjälpa lågstadiet med instrumen-
ten! Såklart, trummorna var en
aning mariga att fixa, samman-
fattar en "hjälpfyr".

ANNA SVENSSON

Positivt besked i Åtvidaberg: Få narkotikamissbrukare på Allé

— Jag är positivt överraskad. Enkätens resultat beträffande antalet knarkande och rökande elever på Alléskolan är betydligt lägre än man haft anledning att vänta sig.

Det säger skolpsykolog Arja Bäckström i Åtvidaberg och fortsätter:

— Vad som är negativt är att enkäten visar att under årskurs 8 och sommaren därefter sker en kraftig ökning av ungdomarnas alkohol- och tobaksmisbruk. Det som är riktigt illa är att de flesta eleverna säger att första gången de smakat alkohol blev de bjudna av sina egna föräldrar.

Arja Bäckström var med i den arbetsgrupp som sammankallades på Alléskolan i våras när det blev känt att flera ungdomar i Åtvidaberg använde narkotika. I sammanhanget har det talats om att även elever på högstadiet använde narkotika.

Arbetsgruppen kom fram till att man skulle anordna en temadag på Alléskolan under hösten. Ett genomgående tema skulle vara narkotika.

Så småningom, berättar studie- rektor Rune Wirenmark, beslöt vi utvidga temadagen till att också handla om rökning, sniffning, alkohol, kost, hygien, tandvård och motion. Förutom skolans egen

personal skulle instruktörer från folktandvården och polisen vara med.

Temadagen ägde rum på torsdagen och hela dagen kom att gå under namnet Ett sundare liv. Det är den mest ambitiöst planerade temadag man haft på Alléskolan.

De ca 640 eleverna fick i olika stora grupper besöka tio stationer av i huvudsak lektionsform. Motionsdelen hade förlagts till sporthallen.

— Vi kommer att minnas det mesta vi har talat om i dag. Så klart man glömmer en del. Det var så mycket som togs upp. Men det mesta kommer vi, som sagt, att lägga på minnet. För det var många viktiga saker som togs upp i dag, t ex knarket, tyckte tre tje-

jer som Correspondenten talade med efteråt.

Därefter gick de iväg i riktning mot ett inköpsställe för snask inte långt från Alléskolan. Något som påminner oss om det faktum att eleverna på Allé varje vecka, under rasterna, handlar godis för ca 15 000 kr.

Den siffran har föranlett en diskussion på Alléskolan om införande av snaskförbud. Ärendet ska tas upp i en samrådsgrupp.

Temadagen avslutades med en fotbollsmatch i sporthallen mellan elever och lärare. Eftersom lärarna petat Börje Marcus i sitt lag och Kalle Risto dömde vann eleverna tämligen komfortabelt och under stort jubel med 5-2.

Undersökning i Åtvid: Föräldrar med vid barns alkoholdebut

Några siffror ur undersökningen om Alléskolans elevers missbruk och inställning till alkohol, narkotika och tobak:

- Majoriteten (ca 80 procent) av eleverna på högstadiet har någon gång smakat alkohol.
- De flesta elevernas "alkoholpremiär" skedde tillsammans med de egna föräldrarna.
- I årskurs 9 dricker man oftast tillsammans med sina kamrater.
- Egna föräldrar och äldre kamrater är de som står för anskaffandet av alkohol till ungdomarna.
- Under årskurs 8 och sommaren därefter sker en kraftig ökning av elevernas alkohol- och tobaksmisbruk.

- Över hälften (ca 67 procent) av niorna uppger sig ha varit berusade någon gång.
- Över 40 procent av niorna säger att de dricker alkohol minst en gång i månaden.
- Åtta av de ca 640 högstadiel eleverna har provat knark. Men bara en uppger att det skett mer än tio gånger. Hasch är det ojämförligt vanligaste preparatet.
- Sexton elever uppger att de har kamrater som använder narkotika.
- Var tionde elev vet var man får tag på knark.
- De allra flesta tycker det är lätt att få tag på alkohol.
- Vanerökarna på Alléskolan är få. I åk 7 röker 8 procent, i åk 8 röker 12 procent och i årskurs 9 röker 26 procent.

ANNA SVENSSON

Hemliga hyror klara i Åtvid

Stiftelsen Åtvidabergshem och hyresgästföreningen i Åtvidaberg kom på fredagen fram till en överenskommelse om 1981 års hyror.

Ingen av parterna vill dock avslöja resultatet förrän hyresgästernas föreningsstyrelse godtagit överenskommelsen. Det sammanträdet äger rum den 13 november.

— Vi har nått en preliminär överenskommelse, bekräftade såväl Åtvidabergshems styrelseordförande Evert Johansson, som hyresgästernas ordförande i Åtvidaberg, Sten Brandt, men inte en siffra avslöjades.

Åtvidabergshems utgångsbud låg på 24:64 kr per kvm och år.

400 personer på besöksdag vid Alléskolan

De gamla åhörardagarna på Alléskolan i Åtvidaberg är nu ett minne blott. 1978 lades verksamheten om. Besöksdagen flyttades till en lördag och alla lektioner fick flytta med. Till och med hålltimmarna. I lördags var det åter dags för den öppet hus-liknande aktiviteten och skolledningen räknar med att närmare 400 personer passade på att besöka Alléskolan.

Den traditionella typen av besöksdagar har inte anordnats i Alléskolan sedan 1977. Då ledade man definitivt på att bara få en handfull föräldrar om dagen till skolan. När verksamheten lades om kom däremot besökarna i hundratal. Så ock denna gång.

En stor grupp föräldrar infann sig till "morgonsamlingen" där rektor Olof Sandqvist berättar allmänt om skolan, studierektor Rune Wirenmark redogjorde för schema och gruppindelning och slutligen skolpsykolog Arja Bäckström informerade om resultaten av den undersökning som gjorts om elevernas rök-, sprit- och narkotikavanor.

För att elever och lärare ställde upp på en lördag får samtliga kompensationsledigt på onsdag. För elevernas del betyder det en hel veckas sammanhängande ledighet kring allhelgonahelgen.

ÅTVIDABERG

Vi tog i litet väl häftigt i fredagens artikel om temadagen på Alléskolan. Där skrev vi att skolans ca 640 elever köpte snask på rasterna för 15 000 kr i veckan. Fullt så illa är det inte. Undersökningen gällde faktiskt hela september månad. Eller med andra ord att varje elev i genomsnitt handlar för nästan 1:20 kr per skoldag.

Tredjeklassarna på Centralskolan har skrivit en alldeles egna antidrogvisa. Med hjälp av stora plakater fick man den månghövdade publiken att sjunga med i refrängen.

Andra Visir-galan i Åtvid lockade över 800 personer

Information om och propaganda mot tobak och narkotika behöver minst inte vara tråkig. Attminstone inte i Åtvidaberg där den lokala Visir-klubben för andra året i rad anordnade en Visirgala i sporthallen nu i lördags. Uppskattningsvis över 800 personer kom till galan som höll på i dryga två timmar. Då ska man ändå komma ihåg att sporthallen bara har 500 sittplatser, vilka alla ställer stora krav på besökarnas ändalykter.

Årets gala var kanske inte lika proffsig som fjolårets, men väl så gemytlig. Inte minst tack vare knarkhunden Kricket och AFF-knatten Jan-Carl Adelswärd vilka båda, var och en på sitt sätt, charmade den stora publiken.

Visir betyder ju Vi Som Inte Röker. Det hindrade inte att man i år vidgade sitt verksamhetsfält till att också gälla narkotika. Galans tema var Drogfritt — ett lyckligare liv.

Inger Ragnarsson som är en av de drivande krafterna i Visir förklarar varför:

— Försommarens rapporter om narkotikamissbruk i Åtvid liksom trenden mot ökat alkoholmissbruk bland ungdomarna gör att det är mer angeläget än någonsin att upplysa om faran med drogmissbruk och att visa på andra möjligheter till ett innehållsrikt liv.

Inger Ragnarsson tycker att Visir under de korta år man verkat i Åtvid ändå nått en del resultat. Rökförbud råder i sporthallen liksom numera också på fritidsgården Lyktan. De flesta kommunala sammanträden är rökfria. Informationen sprider sig som ringar på vattnet.

Under galan uppmanade Inger Ragnarsson alla föreningar som har ungdomsverksamhet på sitt program att besinna sitt ansvar och aktivt jobba mot drogmissbruk.

Radio Roxen

Galans konferencier var Sven-Inge Pettersson, bl a känd som den utpräglad östgötska rösten i Radio Roxen. Inte nog med att han skötte konferenciernas jobb medryckande, han fick också fart på allsång och stod även för ett eget nummer.

I övrigt medverkade dragspelsklubben Ton-Träff, Åtvidabergs judoklubb med en ljudlig uppvisning, fotbollsspelarna Lelf Elsing och Jan-Carl Adelswärd, Mimmi Berg som ackompanjerade två omgångar skolelever som sjöng egna antidrogvisor, Åtvids meste motionär Axel Thorén, Åtvids världsäsa i löpning Arne Ahlsén, duktiga orienterarflickan Agneta Andersson, labradoren Kricket och två narkotikapoliser, en rad gymnastikflickor och slutligen PR-gubbar från Folkets hus och fritidsgården.

Många inblandade

Arrangörerna räknar med att uppemot 500 barn och ungdomar varit engagerade i förberedelserna inför galan. De har jobbat i grupper och tagit fram utställningsmaterial, affischer och försökt på alla sätt att marknadsföra tillställningen.

Drygt 6 000 kr räknar man med att galan kostar att genomföra. Klubben har fått det hela att gå ihop genom bidrag från t ex kommunstyrelsen, fritidsnämnden, Majblommekommittén, Barnens dagföreningen och Frisksportarförbundet.

CHRISTER BERG

Till ny ledamot i Åtvids kyrkoråd efter Gunnar Hultman som avsagt sig uppdraget har kyrkofullmäktige beslutat utse Greta Johansson.

Församlingens samhällsansvar var ämnet över vilket ledamöterna i Åtvids kyrkofullmäktige diskuterade under sitt senaste sammanträde. Till sammanträdet hade man inbjudit kyrkoherde Kjell Wiklund från Oxelösund. Denne redogjorde för sin församlings erfarenheter.

Ett fall av smitning fick Åtvidsbergspolisens ta itu med sedan en yngling på sin moped avvikit från en mindre trafikolycka. Olyckan inträffade på lördagen på en bensinstation då mopedisten bakifrån körde in i en bildörr som just öppnades och drattade i backen. Han, såväl som moped och bil, fick en del skador. När bilisten började tala om att koppla in polis avvek ynglingen. Han är dock känd av polisen.

Grebo SoMK anordnade på söndagen den sjätte omgången av höstens tipspromenader. Fyra av de 43 tipsdeltagarna nådde 11 rätt. Britt Phalén lyckades bättre i utslagsfrågan än Maj-Britt Halde-mär, Mikael Phalén och Tommy Phalén. Sammanlagt inför söndagens avslutande etapp leder Maj-Britt Halde-mär och Eva-Lena Stangenfeldt, båda 55 poäng.

Höstlunken samlade förra veckan 146 deltagare. Veckans vinnare blev Axel Thorén, Anna-Lisa Johansson, Märta Johansson, Ulla Ringström, Gunvor Nilsson och Inger Pettersson.

Sjung med-gudstjänsten i Åtvids gamla kyrka på söndagskvällen samlade som vanligt många besökare. Det här är en gudstjänstform av mera otaditionellt slag där endast lekmän svarar för programmet. Prästerna är hänvisade till åhörarplats. Den här gången höll Anna-Lisa Wärmé i trådarna och vidare medverkade sjutton lärare från Central- och Sandtagsskolorna. En hel del allsång förekom. För ackompanjemanget svarade Birgitta Schylander, Anders Byström och Ulf Lilwell.

Ett uruppförande får det musikintresserade Åtvidaberg vara med om i samband med lördagens Allhelgonamusik i Åtvids stora kyrka. Då kommer Håkan Sunds komposition till text från Wallins Dödens ängel att framföras offentligt för första gången. Tal- och sångpartierna utförs av Anna Söderbäck medan Ingemar Ericsson sitter vid orgeln. På programmet står också den allra sista kompositionen Bach gjorde, en aria ur Messiasoratoriet av Händel och en orgelfantasi av Brahms. Förutom de redan nämnda medverkarna Åsa de Val, flöjt, och Ingemar Johansson, violin.

Lucas blev en flop. Trots sin popularitet, trots subventionerade biljettpreiser, hygglig annonsering och trots att många ungdomar i Åtvid klagar på att det sällan görs något för dem, kom det bara 40 betalande till Janne Lucas Perssons framträdande i Folkets hus på söndagen. Lokalen rymmer ca 300 personer. För arrangemanget stod fritidsgården. Förlusten på evenemanget gör att man i framtiden kommer att tänka sig för innan man engagerar någon ny kändis, säger arrangörerna.

Många deltog i Grebo terräng-KM

Det var gott om deltagare i Grebo SoMK:s terräng-KM som avgjordes i helgen. Sammanlagt ställde ett 50-tal löpare upp på de fyra olika banorna. Vandringspriserna för ungdomar födda 1964—71 gick till Johnny Birtner och Hanna Bjurström.

Pojkar f-72, 1,3 km: 1) Lars Nilsson 6,31; 2) Mattias Larsson 6,42; 3) Sören Wilhelmsson 6,43. Flickor f-72, 1,3 km: 1) Sofie Schenell 7,34; 2) Maria Wilhelmsson 9,36; 3) Katrin Palmqvist 12,31. Pojkar f-70—71, 2,5 km: 1) Mattias Johansson 12,34; 2) Ronny Hagberg 14,00.

Flickor f-70—71, 2,5 km: 1) Hanna Bjurström 12,54; 2) Britt Wallberg 13,01; 3) Ingela Andersson 13,52. Pojkar f-68—69, 2,5 km: 1) Magnus Larsson 11,05; 2) Johnny Birtner 11,09; 3) Fredrik Ohlander 12,28. Flickor f-68—69, 2,5 km: 1) Camilla Palmqvist 12,58; 2) Maria Johansson 13,08; 3) Susanna Lindqvist 13,12. Pojkar f-66—67, 2,5 km: 1) Hans Görefeldt 10,47; 2) Erik Gustavsson 12,04.

Flickor f-64—65, 2,5 km: 1) Eva-Lena Nilsson 10,29; 2) Marie Wallberg 11,10; 3) Ann Görefeldt 11,36. Damer, 5 km: 1) Gunilla Bjurström 28,12; 2) Margareta Larsson 28,48; 3) Inga-Britt Arpfors 31,03. Herrar, 10 km: 1) Inge Gustavsson 43,36; 2) Torbjörn Brännsten 43,52; 3) Karl-Erik Schenell 45,19.

Saxofonkvartett charmade

Med ett ambitiöst och förvisso tämligen väl inövat program charmade de fyra saxofoneleverna på Musikhögskolan i Stockholm en liten men nöjd publik i Åtvidaberg på söndagskvällen. Så nöjd var publiken med konserten att man utan vidare applåderade fram ett extranummer.

Det är en företeelse som minns inte hör till det allra vanligaste i Åtvid. Så saxofonkvartetten har anledning att sträcka på sig.

Konsertgivarna utgick ifrån att vi på åhörarplats inte kunde särskilt mycket om saxofonen, dess historia och den musik som skrivits för instrumentet. Det var en

Hannäs sänker kyrkoskatten

I Hannäs sänker man församlingsskatten för år 1981 med tio öre till 1:50 kr. Det beslutade kyrkostämman på söndagen. Hela budgeten omsluter 282 585 kr. I skatt beräknas inkomma 264 223 kr.

Största posten utgör fastighetsförvaltning, församling som kostar 110 400 kr. Av denna går 81 900 kr till löner och övriga omkostnader för personal, en ökning sedan föregående år med 12 000 kr.

Till församlingsverksamheten har avsatts 22 100 kr. Vidare har man amorteringar på anläggningslån med 21 000 kr.

Slutligen har 36 935 kr anslagits till oförutsedda behov. En av orsakerna till att man nu kan sänka skatten är att 1979 års utfall blev bättre än väntat.

klok inställning. På ett föredömligt sätt introducerade Lars Bäcklund oss oinvidga in i saxofonmusikens värld.

För ett ovant öra blir det kanske väl mycket av samma slag under en dryg timmes spelande. Det hindrar inte att man tyckte att gruppens medlemmar spelade bra, för att inte säga mycket bra.

Allra bäst, tyckte åtminstone undertecknad, var Händels Drottningens av Saba ankomst. Fräscht, svängigt. Vidare fanns mycken ömhet i Söderlunds tonsättning av Ferlins En valsmedlod.

CHRISTER BERG

Projekt Trekanten vid Stortorget i Åtvidaberg håller på att närma sig sin fullbordan. I dagarna öppnar den första hyresgästen sina portar. Här skall rymmas affärer, bank, systembolag, apotek, folkhälsovård, dagcenter och hyresgäster i bostäder. Hela projektet är kostnadsberäknat till ca 25 milj kr.

Åtvidabergs centrum har bytt ansikte

Centrumbilden i Åtvidaberg håller på att få ett nytt utseende.

Sommaren 1979 revs de stora och gamla s k Signalhusen utmed Stortorget. Nu är det nya 8 000 kvm stora komplexet Trekanten i det närmaste färdig. I dagarna öppnar den första hyresgästen sin affär.

Projekt Trekanten är det största enskilda bygget i Åtvidaberg sedan Facit för över tio år sedan byggde sin Örsättersfabrik.

Ett stenkast från Trekanten ligger nya kommunalhuset i Åtvid.

En byggnad som trots att den inte hade ens tjugo år på nacken av de anställda karakteriserades som ett sämre vindekydd. Nu har man satsat över en halv miljon på energlåtgarder.

För ytterligare 4,7 miljoner har man byggt om och byggt till så att nu alla förvaltningar utom skolan och socialen får plats.

Trekanten största bygget i Åtvidaberg sedan Örsätter

Nu börjas det i kvarteret Trekanten. Endera dagen, kanske rent av i dag, slås den första av många portar upp i det byggnadskomplex utmed Stortorget i Åtvidaberg som är det största enskilda byggprojektet i kommunen sedan Facit byggde sin stora Örsättersfabrik.

Först på plan är bröderna Anders och Bruno Wall från Brokind. De förestår en illvmedelshall som disponerar en lokalyta på närmare 800 kvm. I början av december öppnar Östgötabanken sitt nya kontor i Trekanten och så småningom följs man av nytt apotek, nytt systembolag, en klädshop osv.

Projekt Trekanten genomförs av Åtvidabergs byggnadsbyrå som i ett exploateringsavtal med kommunen förbundit sig att låta politikerna få insyn och inflytande på utformning och hyresgäster.

□ Skräddarsytt

Bl a detta har inneburit att Trekanten både exteriört och interiört skräddarsyts för att tillgodose många önskemål. Utvändigt ger den drygt 80 meter långa huskroppen intryck av att vara två hus. Så var det med de gamla, nu rivna sk Signalhusen.

Den vänstra delen går i brunt och den högra i gult. Intrycket av två byggnader förstärks av att den gula delen är något lägre än den bruna. Nischer, färger, träpanel, olika sätt att mura teglet osv gör att Trekanten förvånansvärt väl passar in i miljön.

□ Odlingslotter

Uppifrån ser byggnaden ut som ett stort E med den lodräta stapeln mot Stortorget. Mot baksidan anläggs en resp två trappor upp utegårdar som så småningom ska få en rik växtlighet. På den ena

gården planeras to m små odlingslotter för husets invånare.

Skräddarsydd är också lokalerna eftersom i stort sett varenda kvadratmeter i det ca 8 000 kvm stora komplexet var tecknad innan byggstarten. Så affärer, bank, systembolag, apotek, folktandvård osv har själva kunnat ange hur man vill ha sina lokaler. Redan på planeringsstadiet.

□ Lägenheter

Byggnaden rymmer även bostadslägenheter. Fyra av de fjorton lägenheterna är handikappanpassade. En lägenhet är en sk ADL-lägenhet som landstinget skall använda för "anpassning till det dagliga livet". I övrigt har samråd ägt rum med hyresgäst-rörelsen som också vill ha ett ord med i laget när det gäller fördelningen av lägenheterna.

□ Krångligt

En del av hyresgästerna har sådana önskemål att själva byggnaden blivit extra tekniskt krångligt. Folktandvården, med bl a tretton

behandlingsrum, har sina speciella krav på tryckluft, vatten, el osv. Det mastiga och på alla upptänkliga sätt skyddade bankvalvet är värt nästan ett kapitel bara det.

Alltsedan arbetet med Trekanten inleddes sommaren 1979 har

genomsnitt ett 40-tal man varit sysselsatta med projektet. Som mest har över 70 män varit engagerade vid ett och samma tillfälle.

Hela komplexet kostnadsberäknades i april i år till 25 milj kr.

Närmare 8 000 kvm skall fördelas

Trekanten är en byggnad (som ser ut som två) med en 82 meter lång fasad mot Stortorget. Den sammanlagda våningsytan är på närmare 8 000 kvm.

Markplanet har följande hyresgäster: Trekantens livs (Favör) med närmare 800 kvm, systembolaget 530 kvm, Östgötabanken 800 kvm (inklusive utrymmen i källaren och på första våningen), apoteket nära 300 kvm och en klädaffär på drygt 100 kvm.

Första våningen: Folktand-

vården, som hyr 950 kvm, Östgötabankens personalutrymmen och fem lägenheter.

Andra våningen: Landstinget hyr 530 kvm till sitt dagcenter och resten av det våningsplanet utgörs av lägenheter.

I källarplanet blir det plats för ett 50-tal bilar. Banken får en specialinfart för sina transporter. Skyddsrummet kommer att användas för någon form av fritidssysselsättning. Bankvalv och förråd kompletterar bilden.

Ombyggnaden av kommunalhuset stor investering utan onödig lyx

I november 1977 beslutade kommunfullmäktige i Atvidaberg, inte utan en del intriger och palavrer, att nya kommunalhuset i Atvidaberg skulle byggas till och om. Alternativet var att flytta in i ett av Facits stora tomma kontorslandskap. Men efter omkring 40 inlägg, tre voter, flera reservationer och en bordläggning av sammanträdet bestämde man sig. Bäst bygga eget.

Nu är det snart november igen, 1980. Tre år efter ett av de mera händelserika fullmäktigesammanträdena i Atvid är nu om- och tillbyggnaden i det närmaste klar. Visserligen över fyra månader försenad. Men efterlängtat.

Det är nämligen så att förvalt-

ningarna i Atvidaberg under 70-talet blivit så stora att varken det gamla kommunalhuset eller slutet av 30-talet eller det nya kommunalhuset från 60-talet räcker till. Tjänstemännen praktiskt taget suttit i knät i varandra. Ibland i stora fina rum. Ibland i små.

□ Extra besvärligt

Under ombyggnadstiden har det förstås varit extra besvärligt. Då har kommunförvaltningen varit fördelad på sex-sju olika byggnader. Nu blir det bättre: nya kommunalhuset, gamla kommunalhuset och skolkontoret ovanpå ett konditori.

Bland de många belackarna till beslutet att bygga till kommunalhuset fanns en och annan som muttrade i skägget och sa: Lärvi, huset kommer ändå att vara för litet innan det ens är färdigt.

— Nej, så illa är det inte, försäkrar byggnadsingenjör Sven-Olof Söderström, som från kommunens sida hållit i trådarna. Arbetsrummen räcker till åt alla. Det blir till och med något extra över. Dessutom har vi en liten buffert i ett och annat grupp- rum eller konferensrum.

□ Sämre vindskydd

Före arbetets igångsättande i oktober förra året utgjordes nya kommunalhuset av 39 arbetsrum plus en del andra utrymmen. Byggnaden var illa isolerad och karaktäriserades av de anställda som ett sämre vindskydd. Riktigt personalrum saknades, liksom handikappvänlig hiss, ordentliga sammanträdesrum, bra utrymmen för kopiering m m.

□ Motionshall

Nu har hela den gamla delen gjorts om. Det är egentligen bara källaren som är sig lik. Utvändigt har man minskat fönsterytan med ca 30 procent. Ny fasad, beklädnad med isoleringsmaterial kompletterar den bilden. Sammanlagt har 540 000 kr satsats på energibesparande åtgärder som tilläggsisolering, värmeåterhämtning, termostaventiler osv.

Göte Edlund: Vi gjorde rätt!

— Jag tillhör den kategorin som var tveksam inför beslutet att bygga om och till nya kommunalhuset. Men i dag är det ingen tvekan om saken: vi gjorde rätt!

Det säger kommunalrådet Göte Edlund. Han tycker att man fått mycket för pengarna och inte minst skönt är det att kunna registrera personalens positiva omdömen.

Vidare, påpekar Göte Edlund, har vi nått vårt mål. Nämligen att få in alla utom skola och social under samma tak. Dessutom har vi en del reservutrymmen till förfogande.

Tillbyggnaden på sammanlagt 850 kvm i fyra plan ligger vinkelrätt mot den gamla huskroppen. I källaren färdigställa just nu ett propriert personalrum. Skyddsrummet kommer att tjäna som motionshall.

I bottenvåningen ligger ett stort och ett litet sammanträdesrum. Det är lokaler som särskilt kommunstyrelsen och en del nämnder längtat efter. I bottenvåningen har också kommunalrådet Göte Edlund sin arbetsplats.

□ Receptionen

En annan nyhet är att den kombinerade receptionen/telefonväxeln flyttat ner till entréplanet. Trots att den antika telefonväxeln sett sina bästa dagar väntar man ytterligare några år innan den byts ut. Man siktar på något elektroniskt som blir klart först om två-tre år.

Sammanlagt får nu nya kommunalhuset 62 arbetsrum plus fyra konferensrum, kopieringsrum, bibliotek och flera andra utrymmen.

□ Inflytande

För planering av arbetsplatser, färgsättning av golv, väggar, gardiner osv har man haft en referensgrupp från personalen. Resultatet har blivit, om nu smak och tycke skall recenseras, ett tämligen ändamålsenligt kommunalhus med sober färgsättning och befriande frött från onödig lyx.

Därmed inget sagt om priset. Hela projektet har kostnadsberäknats till 5,2 miljoner, varav 215 000 kr utgår i statsbidrag för energisparåtgärder. Som det ser ut för dagen, säger Sven-Olof Söderström, ser kalkylen ut att hålla hyggligt.

Nästan på dagen tre år efter ett av de mera stormiga mötena i Atvidabergs kommunfullmäktige då beslutet om tillbyggnad togs, kommer om- och tillbyggnaden av nya kommunalhuset i Atvid att vara klar. Visserligen enligt kontraktet fyra månader försenad men därför inte mindre efterlängtat av tjänstemännen. Drygt 5 miljoner beräknas kalaset kosta. Men då får man också betydligt fler utrymmen, inte bara arbetsrum, utan också ett energisnålare och snyggare hus.

Om- och tillbyggnaden är dock inte bara till för dem som jobbar där. Meningen är också att det

ska komma allmänheten till godo genom att nu nästan alla förvaltningar ligger under samma tak, receptionen finns i entrén, besökare får några alldeles egna parkeringsplatser och genom att man får möta nöjdare kommunaltjänstemän.

Astrid Nilsson, en av de båda kommunala växeltelefonisterna i Atvidaberg, har tillsammans med den antika växeln fått flytta ner till entréplanet

29/10

29/10

Bo Rosén:

Nu kommer vi i en helt ny situation

— När Trekanten är klart står vi i en för oss helt ny situation, säger Bo Rosén, chef för Atvidabergs byggnadsbyrå. För första gången på 20 år har vi inte något projekt i egen regi på gång.

— Vi måste förstås anpassa oss, fortsätter Bo Rosén. Det betyder att vi nu är med och konkurrerar om olika kommunala byggnadsprojekt som hyresbostäder i Björnsäter, skola och servicehus i Falerum osv.

Det är möjligt att det blir nödvändigt med en viss bantning av personalstyrkan, säger Bo Rosén. Men självfallet anstränger vi oss för att hålla alla anställda sysselsatta. Några beslut har inte fattats.

TEXT OCH BILD:
CHRISTER BERG

Tidsschemat tycks hålla

Tidsschemat tycks hålla ganska bra för projekt Trekanten sedan man väl kom i gång med grävskoporna kring semestern 1979. Års-skiftet 1980/81 har varit något av ett riktmärke.

Nu i slutet av oktober öppnar Trekantens livs. Därefter i tur kommer Östgötabanken första veckan i december.

Entreprenören Atvidabergs byggnadsbyrå räknar med att kunna överlämna lokaler till apoteket, systembolaget och klädfären om ett par, tre veckor. Men

här återstår sedan en hel del inredningsarbete, och öppningstiden ligger snarare efter än före nyår.

Efter nyår hoppas man kunna släppa lokalerna till folktandvården och landstingets dagcenter. Samtliga lägenheter skall vara inflyttningsklara i mars.

Vid månadsskiftet mars/april skall allt vara klart invändigt. Ytterligare några månader senare ska även den yttre miljön med gator, planteringar osv vara färdig.

Först på plan att öppna i komplexet Trekanten i Atvidaberg är de båda bröderna Anders och Bruno Wall som tillsammans ska driva Trekantens livs.

30/10

Temadag i Åtvidaberg kring ungdomsproblem

På temat Barn och ungdom anordnar de politiska och fackliga organisationerna i Åtvidaberg Arbetarrörelsens dag på lördag. Temat spetsas till genom följdfrågan Vad är det för uppväxtmiljö som vi erbjuder — mobbing, sprit, knark, utslagning, arbetslöshet eller . . .

— Vi har funnit tendenser till ökat missbruk även i Åtvidaberg, säger Göran Gustavsson i kommittén för Arbetarrörelsens dag. Vi tycker det är viktigt att alla, politiker som allmänhet, barn som vuxna, tar upp ungdomarnas problem till diskussion.

Vi räknar med att den här dagen ska utgöra början till ett mera långsiktigt barn- och ungdomspolitiskt arbete i Åtvidaberg.

Uppskattningsvis omkring 100 personer är mer eller mindre direkt inkopplade kring arrangementet. Från middag till kväll kommer det att bli full fart i Folkets hus.

Arrangörerna har valt att i stor utsträckning låta programmet byggas på självverksamhet. Man ställer upp med själva ramen med utställningar och en del fasta programpunkter. Men sedan hoppas man att folk skall ta tillfället i akt att diskutera ungdomarnas problem med varandra.

Politiker skall finnas till hands, dels för att svara på frågor, dels för att motta synpunkter och information.

Arbetarrörelsens dag har tidigare anordnats i Åtvidaberg. Men aldrig förut har man haft ett tema med så lokal anknytning. Den här gången är det inte viktigast att få ut ett politiskt budskap utan mera att lyssna på människors synpunkter och idéer.

Under eftermiddagen ska man försöka få igång en diskussion om droger med bl a deltagande av polis från narkotikaroteln i Linköping, en representant från Länskarna och någon från sociala centralnämnden.

Så småningom ska man försöka summera ihop intrycken från den här temadagen och med utvärderingen som bas försöka jobba vidare på ett för ungdomar bättre samhälle i Åtvidaberg.

Landshövding Göte Svensson besökte på tisdagen Åtvidaberg tillsammans med länsrådet Lars Rydberg. Besöket var inofficiellt. Kommunen representerades av fullmäktiges ordförande Olof Sandqvist, kommunstyrelsens planeringsutskott, kanslichef Asar Holmqvist och näringslivsintendent Jan Nordenström. Man ägnade sig åt enskilda samtal beträffande vägar, en gymnasieskola och arbetsmarknadsläget i Åtvid. Vidare upptog programmet förtäring och ett par rundturer innan man avslutade dagen med att visa ett bildband i brandkårens lekionsall.

Ålundamagasinet har av fastighetskontoret hänförs till kategorin kulturbyggnader i Åtvidaberg. Målsättningen är att under överinseende av andra kulturvårdande institutioner bevara sådana byggnader för framtiden och om det är möjligt skapa möjligheter för skilda aktiviteter anpassade till byggnadernas och omgivande miljöns begränsningar. Beträffande Ålundamagasinet begärde fastighetskontoret 70 000 kr i 1981 års budget för nytt tak och reparation av fasaden. Detta för att uppfylla målsättningen. I sin budgetberedning har kommunstyrelsens planeringsutskott strukturerat den begärda summan. Samtidigt ströks begärda 15 000 kr för byte av ett rötskadad golv i Hallaholmstorpet.

Hundskatten höjs i Åtvid

Det ser av allt att döma ut som om hundskatten kommer att höjas i Åtvidaberg. Från 80 kr till 100 kr per hund och år.

Förslaget har lagts av kommunstyrelsens planeringsutskott i jakten på minskade utgifter och ökade inkomster för att få debet och kredit att gå ihop. Dvs med utgångspunkt från oförändrad kommunalskatt i Åtvid.

Från årsskiftet får kommunerna införa differentierad hundskatt. Man skulle kunna ta ut en högre skatt i tätortsförsamlingar och en lägre på landsorten. Men någon differentiering av det slaget blir det inte i Åtvidaberg.

Om förslaget om höjd hundskatt går igenom i kommunstyrelse och kommunfullmäktige betyder det en inkomstförstärkning på 18 000 kr per år. Antalet hundar (som rapporteras) beräknas nästa år uppgå till 950 i Åtvidabergs kommun.

Kyrkoskatten oförändrad i Åtvidaberg

Kyrkofullmäktige i Åtvids m fl församlingars pastorat har fastställt utdebiteringen till oförändrat 1:15 kr per skattekrona nästa år. Samfälligheten omfattar Åtvids, Grebo, Värna, Björsäters och Yxnerums församlingar.

Driftbudgeten omsluter 4,7 milj kr. 300 000 kr överförs till kapitalbudgeten som sammanlagt omsluter 411 000 kr. Till anslaget för oförutsedda utgifter upptogs 13 2 000 kr. I löner och sociala avgifter har i staten upptagits nära 2,4 milj kr.

ÅTVIDABERG

Kulturstipendiet i Åtvidaberg uppgår i år till 5 000 kr. Senast på lördag ska kulturnämnden ha fått in ansökningar eller förslag på värdiga innehavare av 1980 års stipendium. Än så länge har bara nio förslag lämnats in. Förslagen gäller sex personer och en organisation. Ingen har t ex själv sökt för fortsatta studier. Om två veckor avgör kulturnämnden vem eller vilka som får stipendiet.

29/10

Två mycket olika debutanter

Just i dagarna har två åttioåriga i mogen ålder gett ut var sin bok. Det är debut för båda. Och där slutar också likheterna dem emellan.

Axel Thorén, 72 år, har gett ut första delen av berättelsen om sitt liv. Räkna de lyckliga stunderna ock — så heter boken där författaren berättar om sina uppväxtår i påver och stundom sträng Smålandsmiljö. Men precis som sin skapare andas boken en mycket vänlig och stundom romantisk inställning.

Den andra debutverket ger inte mycket utrymme för romantik. Författaren heter Eskil Andersson och skriften På gamla dar. Den 79-åriga Eskil Andersson är väl känd (eller okänd) som en oförtruten ifrågasättare av kommunala beslut. På sitt speciella sätt läser han i sin skrift lusen av såväl politiker som tjänstemän och chefredaktörer.

— SE SIDAN SJUTTON —

Eskil Andersson ger ut en bok: Kan reta gallfeber på en och annan

På gamla dar. Det är namnet på en liten skrift som musikediktör Eskil Andersson i Åtvidaberg ger ut i dagarna. Det häftade verket gör kanske ett anspråkslöst intryck. Men man ska inte låta lura sig. Innehållet lär nog reta gallfeber på en och annan. Åtminstone av dem som i boken utsätts för musikediktörens rätt omilda behandling.

Eskil Andersson, nu 79 år fyllda, har varit en nagel i ögat på förtroendevalda och tjänstemän ända sedan han på 60-talet överklagade tillsättandet av en musikledare i Linköping. Man hade utsett en sökande som stod långt, långt ned på listan. Beslutet blev sedermera upphävt. Eskil Andersson var inte själv med bland de sökande.

Under årens lopp har han gett upphov till åtskilliga pärmar med handlingar på bokhyllorna hos Linköpings och Åtvidabergs kom-

muner, länsstyrelsen, regeringsrätten, JO m fl instanser. Många har svurit över honom. Andra har applåderat hans närgångna kritik av myndighetsbeslut.

□ Några typfall

Nu har han i bokform tagit upp några typfall på, som han uttrycker det, okloka beslut.

— Jag vill ha på pränt hur dumt vederbörande burit sig åt, säger han. Det är exempel på osanna uttalanden och viddagna åtgärder som inte kan beivras besvärsvägen och vilka framstår som ett hot mot vår grundlagsfästa yttrandefrihet.

I sin skrift tar Eskil Andersson upp den för många fortfarande minnesrika historien med en konsertflygel i Linköping. Ett kapitel handlar om kongresshallen Cupolen. Lambhovsköpet finns med, liksom en del turer kring den ännu olösta konserthusfrågan.

Åtvidaberg får sin beskärda del. Här är det förstas några ronder som Eskil Andersson och andra utkämpat mot de lokala politikerna i frågan om tillsättandet av en lokaliseringskonsult.

— Visst är det mänskligt att fela. Men också en förtroendevald måste kunna erkänna det. Det säger Eskil Andersson

Inte heller Correspondenten och Folkbladet Östgöten undgår Eskil Anderssons bistra kritik. Båda tidningarnas chefredaktörer har i brev meddelat Eskil Andersson att de inte tänker publicera fler verk av honom.

□ Mest ovet

— Ekonomiskt lär jag inte bli rik på den här skriften utan kommer förmodligen att förlora ett visst antal kronor, säger Eskil Andersson. Det mesta jag fått förut är ovet. Det lär väl bli mest av den varan den här gången också.

— Men, fortsätter Eskil Andersson, förhoppningsvis kan jag väcka åtminstone någon läsares uppmärksamhet på vad som äger rum, att vår urgamla grundlagsfästa yttrandefrihet är i fara.

□ Rättskänsla

Drivfjädern till såväl skriften På gamla dar som Eskil Anderssons alla tidigare bataljer med myndigheter är, säger han själv, en form av rättskänsla. Även om få förstår det ordet i dag, tillägger han.

Eskil Andersson förnekar bestämt att hans skrift är något slags hämndeaktion. I så fall hade jag processat. Det här är upplysning. Allt har faktabakgrund. Citaten är direkt hämtade ur protokoll och brev.

Har du tänkt på att sluta plåga myndigheterna?

□ Fortsätter

— Nix. Dvs plågat dem har jag inte gjort utan ifrågasatt. Den verksamheten kommer att intensifieras. Det finns många saker som behöver följas upp grundligt.

Det säger mannen som fram till för något år sedan hade åtskilliga uppdrag av riksdagens revisorer och bl a nagelfor studieförbunds och Rikskonserter verksamhet.

Vad skulle du helst önska dig av förtroendevalda och tjänstemän?

□ Tala sanning!

— Att de talar sanning. Eventuellt också att de funderar på saker och ting innan de handlar, svarar Eskil Andersson. Det är väl inte mer än mänskligt att göra ett fel, men man ska också kunna erkänna det och stå för det.

Slutligen kommer Eskil Andersson, som bland många mindre smickrande epitet kallats Åtvidabergs dåliga samvete, Linköpings meste överklagare, okynnesöverklagare osv, med en upplysning:

Med litet otur för en del kommer snart en ny skrift!

CHRISTER BERG

Flera förändringar i Getingen

Under de senaste månaderna har det hänt en hel del innanför väggarna till varuhuset Getingen. Av de sex ursprungliga hyresgästerna finns bara tre kvar. En av dem, Föreningsbanken, har dessutom klivit i en helt ny kostym.

Bertil Stensgård, som är nybliven chef för Föreningsbanken, berättar att man länge sett sig om efter större och mer ändamålsenliga lokaler. Om man inte fått tillgång till ytterligare 150 kvm, hade en flyttning blivit nödvändig.

— När banken för sju år sedan flyttade in i Getingen, hade man två personer anställda på heltid och en på deltid. I dag är vi sex som jobbar här.

I april öppnade Gunnar Gustafsson och Bror-Inge Johansson en fyllbutik med tonvikt på järnhandelsvaror och hushållsredskap i den gamla skaffären.

Klädaffären Continent som funnits i Åtvidaberg i över 30 år lade i början av hösten ner verksamheten i Åtvid. Affären har i något nedbantat skick övertagits av Sven Johansson, tidigare anställd på Continent. Han har sex anställda.

Den senaste förändringen i varuhuset är att makarna Anne-Charlotte och Björn Smith övertagit Intimes rörelse. Man satsar på kosmetik och damunderkläder.

CHRISTER BERG

Sven Johansson, Bror-Inge Johansson, Björn Smith och Bertil Stensgård. De tre första innehavare av nyöppnade affärer i Getingen. Den sistnämnde ny chef för lokalmässigt fördubblade Föreningsbanken

Axel Thorén:

Jag tror jag skrivit om boken fem, sex gånger

Räkna
de lyckliga
stunderna
ock

Han cyklar så där en femton mil i veckan. Minst. Åtminstone under sommarhalvåret. Någon gång i veckan besöker han simhallen för ett pass på fyra kilometer. Vintertid kommer skidorna fram. Den där moderna, färgglada och smala modellen. Egentligen är han igång för jämnare. Han, dvs Axel Thorén, som fått epitetet Atvids meste motionär.

Nu när han kommit i vuxen ålder — han är född 1908 — har han på eget förlag satsat 19 000 kr på en bok. Inte utan fog är han stolt över sitt verk. Fast än så länge har han inte tänkt så noga över det där med marknadsföringen.

— Det viktiga för mig, säger han med tydliga rester av småländskt idiom trots över 40 år i Åtvidaberg, är att ha fått skriva en bok om mitt liv. Fast varest vore det roligt om någon vill läsa den.

Axel Thorén föddes på Gotland, kom i unga år till Småland och tillbringade uppväxt- och ungdomsåren i trakten kring Vimmerby. Strax före andra världskriget kom han till Åtvid, där han så småningom fick anställning på möbelfabrikeringen på Åtvidabergs industrier, nuvarande Facit.

□ Folkskola

Bakom sig har han sexårig folkskola. Hemmiljön var så sparsam som den kan bli hos en småländsk torpare. Slitet för brödfödan var många gånger hårt hemma eller på de mer eller mindre tillfälliga arbetsplatserna på sågverk, bland kolmilor osv.

Fadern var sträng, to m mycket sträng. Den biologiska modern flyttade slutligen från familjen i Smålandsskogen och till huvudstaden.

□ Facket

Mycket i boken handlar om den slitsamma och många gånger ekonomiskt osäkra tiden. Den tid då fackföreningarna höll på att få fotfäste. Axel Thorén vet att berättelsen om detta.

Men Axel Thoréns bok är långt ifrån en katalog över oförrätter, problem och lidande. Snarare tvärt om. Naturskildringarna är ljusa. De glada, lyckliga och kär-

leksfulla episoderna är många. Inte undra på att Axel Thorén gett sin bok namnet Räkna de lyckliga stunderna ock.

Det är nu tre år sedan Axel Thorén började skriva på sin bok.

— Som pensionär hade jag massor av tid över, säger han. Eftersom jag måste ha något att göra och dessutom började få perspektiv på livet tyckte jag det var dags att få mina upplevelser, mina känslor på pränt. Att lämna något efter mig.

— Jobbet med att skriva boken har tagit massor med tid, berättar Axel Thorén. Jag har suttit uppe många nätter. Skrivit, läst igenom, strukit, skrivit om. Jag skulle tro att jag skrivit om boken fem—sex gånger.

□ Men roligt

Men roligt har det varit, försäkrar Axel Thorén som rest omkring en hel del på cykel i Smålandsbygden för att åter uppleva

miljön, kontrollera olika saker, träffa gamla bekanta.

Så småningom tyckte han att han fått ihop tillräckligt mycket för en bok. Tre olika förlag tillfrågades. Vart och ett tog gott om tid på sig innan man i vänliga brev förklarade att man inte hade möjlighet just nu.

□ Tog lån

Axel Thorén tröttnade. Tog av sparkapitalet och lånade resten och lät trycka boken på eget förlag på ett tryckeri i Västervik.

Nu är det klart. Axel Thorén är, åtminstone för tillfället, 19 000 kr fattigare. Men i gengäld, för resten av livet, massor av erfarenheter och upplevelser rikare. Alltid ska han väl sälja en del av upplagan på 700 böcker.

Typiskt för Axel Thorén är för övrigt hur han tog sig till och från tryckeriet i Västervik. Elva av de femton milen cyklade han. Veckan därefter körde han den tio mil

länga Albert Engström-rundan. Jojo.

□ Äkta och ärligt

Huvudpersonen i boken heter inte Axel Thorén utan Anders Stenberg. Det är lättare att skriva om sig själv i tredje person, menar författaren. Men allt är självupplevt och äkta.

Räkna de lyckliga stunderna ock handlar om åren 1916—37. Det var strax innan krigsutbrottet han bosatte sig i Åtvidaberg.

— Självklart vill jag gärna fortsätta med nästa del av mitt liv, säger Axel Thorén. Skissen är klar. Vi får väl se.

CHRISTER BERG

Axel Thorén har redan gjort skissen till en eventuell fortsättning på den första boken